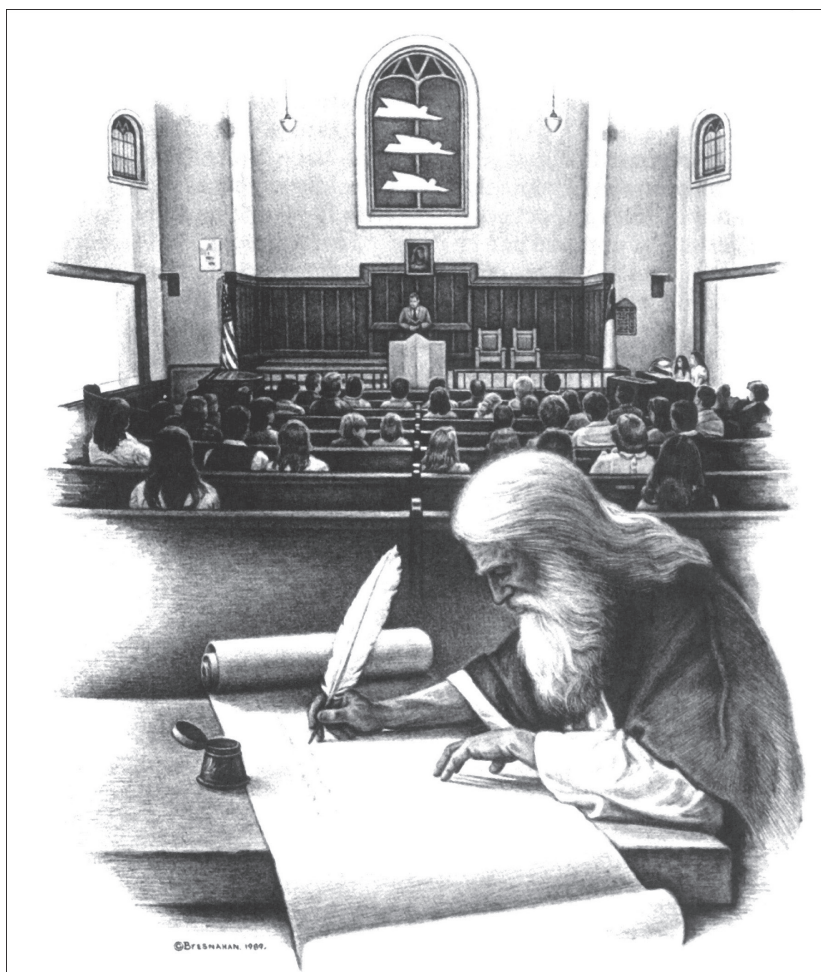

Mărturia Martorului Credincios

**Mărturii inspirate ca răspunsuri la întrebările unui
membru al bisericii fictiv**

Mărturia Martorului Credincios

**Mărturii inspirate ca răspunsuri la întrebările
unui membru al bisericii fictiv**

“Și îngerului bisericii din Laodiceea scrie-i: ‘Iată ce zice Cel care este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu:

‘Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, te voi vărsa din gura Mea.

Pentru că zici ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic’, și nu știi că ești cel ticălos, vrednic de plâns, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și alifie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

Eu mustru și disciplinez pe toți aceia pe care-i iubesc; deci fii plin de râvnă și pocăiește-te.

Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.

Celui care va birui îi voi da să stea cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și M-am așezat cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie.”

Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul zice bisericilor.”

Apocalipsa 3:14-22.

Această broșură este editată de Missionsgesellschaft zur Erhaltung und Förderung adventistischen Glaubensgutes e. V. (MEFAG e. V.), Elstergasse 21, 13505 Berlin.

Internet:

www.mefag.de

www.mefag.com

E-mail: info@mefag.de

Legătură în bancă:

MEFAG e. V.

Berliner Volksbank

IBAN: DE09 1009 0000 1371 9540 03

BIC: BEVODEBB

A doua ediție (2014)

Cartea aceasta este gratuită!

Mai multe exemplare puteti solicita de la adresa următoare:

Munteanu Nicolae, Com. Band, Valea Rece 136, Cod. 547065, Jud. Mureș

Tel. +40758409145

Cuprins:

1. Datoria noastră	7
2. Starea noastră	10
2.1. Laodiceea	13
3. Păzitori necredincioși	16
4. Spiritul profetic	18
5. Datoria conducătorilor	20
5.1. Păstori falși	24
5.2. Dumnezeu îi va chema pe alții	27
5.3. Împotrivirea	31
6. Cernerea	35
6.1. Legea Duminicală	38
6.2. Persecuție din propriile noastre rânduri	38
6.3. Conducătorul tău este un rătăcitor	40
6.4. Puțini nu se vor apostazia	41
6.5. Un duh zdrobit	43
7. Adevărata biserică a lui Dumnezeu	44
7.1. Întreita solie îngerească- semnul bisericii	46
7.2. Istoria se repetă	48
8. Babilon	54
9. Atacul lui Satana contra bisericii	56
9.1. Stăpânitori peste poporul lui Dumnezeu	59
9.2. Grupe misionare auto-susținute	63
10. Roade	67

Introducere

Dragă cititorule,

Această broșură se adresează exclusiv către Adventiștii de Ziua a Șaptea.

Se tratează aici despre Mărturii inspirate care vor să ne îmbărbăteze și să ne smulgă din așteptarea noastră, înainte de a fi prea târziu pentru timp și eternitate. Dar la fel ca și oamenii care reacționează cu indignare când sunt treziți din somnul lor, tot astfel solia Martorului Credincios va provoca împotrivirea multora. Ellen G. White scrie: *“Am văzut în Duh că cernerea a fost provocată de mărturia directă pe care martorul credincios a dat-o Laodiceei. Această mărturie nu-și va face efectul asupra inimii care a neglijat și a refuzat să recunoască măsura cerută și strălucirea întregului adevăr. Unii nu vor suporta această mărturie și se vor împotrivi ei. Această împotrivire este cauza cernerii în poporul lui Dumnezeu.”* (Sch. I, pag. 54).

Pornind de la faptul că unii vor respinge aceste mărturii ale Spiritului, lui Dumnezeu, considerând că în această broșură unele mărturii au fost scoase cu totul din contextul lor, cerem cititorului de la bun început să deschidă cărțile la aceste texte și să verifice, “să vadă dacă ceea ce li se spune este așa.” (Fapte 17:11).

Aceste mărturii sunt o declarație de dragoste a lui Dumnezeu pentru pretinsa biserică. Martorul Credincios zice: “Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc.” (Apoc. 3:19).

Noi îl rugăm pe cititor să se gândească în rugăciune la aceasta.

Lista abrevierilor

Prescurtări din scrierile Ellen G. White așa cum urmează:

AB I	Mesaje Selectate, vol. 1 (ed. germ.)
AB II	Mesaje Selectate, vol. 2 (ed. germ.)
BE	Dietă și hrană (ed. germ.)
BK	Comentarii Biblice (ed. germ.)
Ed.	Educație
EV	Evangelizare
EHH	Cu Evanghelia din casă în casă (ed. germ.)
GCDB	General Conference Daily Bulletin
HLL	Hristos Lumina lumii
IFA	Istoria Faptelor Apostolilor
LDE	Last Day Events
MM	Medical Ministry
MR	Manuscripts
MS	Mărturii speciale pentru predicatori
NL	Notebook Leaflets, vol. 1-2
PD	Parabolele Domnului
PP	Patriarhi și Profeti
PR	Profeti și Regi
RH	Review and Herald
Sch I-III	Tezaur al Mărturiilor (ed. germ.)
SE	Slujitorii Evangheliei
SM I-III	Mesaje Selectate (ed. engl.)
SpM	Spalding and Magan Collection
SpT	Solii pentru tineret
SSC	Sfaturi pentru servicii creștine
ST	Signs of the Times
SV	Străbătând Veacurile
T 1-9	Testimonies for the Church, vol. 1-9
TDG	Astăzi cu Dumnezeu (ed. engl.)
TSB	Testimonies on Sexual Behavior, Adultery and Divorce
UL	Upward Look
VSS	The Voice in Speech and Song
YI	Youth Instructor
1888	1888 Materials

Alte prescurtari:

ed. germ.	ediția germană
ed. engl.	ediția engleză
E.G.W.	Ellen Gould White

Datoria noastră

La ce ne-a chemat propriu-zis Dumnezeu pe noi, ca adventiști, cu toate că există deja atâtea grupări creștine?

E.G.W.: “Hristos a zis despre poporul Său: ‘Voi sunteți lumina lumii.’ Noi suntem desemnatul popor al Domnului, să proclamăm adevăruri de origine cerească. Cea mai solemnă și sfântă lucrare dată vreodată muritorilor este vestirea soliei îngerilor întâi, al doilea și al treilea către lumea noastră.” BE 76.

“Lor <Adventiștilor de Ziua a Șaptea> le-a fost dată o lucrare de cea mai solemnă importanță - vestirea primei, celei de-a doua și celei de-a treia solii îngerești. Nu există o lucrare de o importanță mai mare. Ei nu trebuie să permită ca ceva să atragă atenția lor de la aceasta.” 9T pag. 19, ed. engl.

Este solia celor trei îngeri într-adevăr atât de importantă?

E.G.W.: “Mi-au fost arătate trei trepte - întâia, a doua și a treia solie îngerească. Îngerul meu însoțitor mi-a zis: Vai de acela care va schimba câtuși de puțin din aceste solii. Înțelegerea adevărată a acestor solii este de o importanță vitală. Soarta sufletelor depinde de felul în care sunt primite... Am văzut că, după cum iudeii L-au răstignit pe Isus, așa și bisericele cu numele au răstignit soliile acestea... Soliile acestea au fost înfățișate ca o ancoră pentru poporul lui Dumnezeu. Aceia care le înțeleg și le primesc vor fi feriți de a fi duși de multe înșelăciuni ale lui Satana.” EV 231, 233.

Dar mulți nu înțeleg deloc întreita solie îngerească. Mai bine să începem cu atenție. Pe lângă aceasta, dacă nu prezentăm imediat soliile atât de clare și directe, influența noastră este minimă. Astfel, vom putea avea un succes mai mare.

E.G.W.: “Oamenii vor folosi orice mijloace pentru a face ca deosebirea dintre Adventiștii de Ziua a Șaptea și aceia care țin ziua întâi a săptămânii să iasă cât mai puțin în evidență. Mi-a fost înfățișată o grupă sub numele de Adventiști de Ziua a Șaptea care susțineau că stindardul sau semnul care ne deosebește ca popor să nu fie ținut atât de sus și bățator la ochi, căci ei susțineau că aceasta nu era cea mai bună metodă pentru a face ca instituțiile noastre să aibă succes. Dar acesta nu este timpul de a coborî steagul nostru și de a ne rușina de credința

noastră... Niciodată, și nici pentru o clipă, nu trebuie dată față de cineva impresia că ar fi spre folosul său să-și ascundă credința și învățătura sa față de oamenii necredincioși din lume, temându-se că nu ar fi stimat atât de mult dacă principiile sale vor fi cunoscute.” 6T 144.

“Satana a provocat o astfel de stare de lucruri, prin care vestirea soliei îngerului al treilea să fie împiedicată. Noi trebuie să ne păzim de planurile și metodele lui. Adevărul nu trebuie lăsat jos, nici să nu se mușamalizeze solia pentru acest timp. Solia îngerului al treilea trebuie să se întărească și să se afirme cât mai mult. Capitolul al 18-lea din Apocalipsa ne descoperă însemnătatea vestirii adevărului în toată plinătatea lui, cu îndrăzneală și putere...

În vestirea soliei îngerului al treilea se face prea multă frazeologie. Solia nu este vestită destul de lămurit și precis așa cum ar trebui.” EV 143.

“Nimeni nu se poate scuza zicând: ‘Eu nu vreau să mai am de-a face cu această solie deosebită. ‘Îl voi predica pe Isus’. Nimeni nu-L poate predica pe Hristos și adevărul așa cum este în Isus decât atunci când predică adevărul care trebuie prezentat oamenilor în timpul prezent. *Acum* au loc aceste evenimente.” VSS 325-326.

“Solia noastră este o solie de viață și de moarte. Noi trebuie să prezentăm această solie așa cum este - în marea putere a lui Dumnezeu. Atunci Domnul îi va da efectul ei. Noi trebuie să o prezentăm în puterea ei pătrunzătoare.” VSS 329.

Dar a-l înfiera pe Papă ca Antihrist și Duminica drept semnul fiarei este deosebit de exploziv. N-am putea să fim respectați și să fim în pace cu celelalte biserici dacă nu am accentua atât aceste puncte în mod public?

E.G.W.: “Dumnezeu dorește ca adevărul purificator să fie pus în fața poporului, și să devină un obiect de cercetare și de discuție chiar și prin disprețul ce se va aduce asupra lui. Mințile oamenilor trebuie trezite. Orice combatere, orice imputare și orice calomnie vor fi mijloace în mâinile lui Dumnezeu de a promova cercetarea și de a trezi mințile care altfel ar sta în amorțeală.” 5T 447-448.

“Despărțiți Sabatul de solie, și el își va pierde puterea sa; dar când este legat de solia îngerului al treilea el are o putere care îi convinge pe necredincioși și nesinceri și-i întărește să stea să trăiască și să slujească Domnului.” 1T 322.

Pot eu atunci așa de simplu să vestesc solia? Trebuie mai întâi să mă sfătuiesc să cer aprobarea de la frații din conducere?

E.G.W.: “În spiritul colaborării fiecare trebuie să fie gata să se lase sfătuit.

Dar nimeni nu trebuie să aibă sentimentul că la fiecare pas prima dată trebuie să întrebe un frate din conducere, dacă se poate face una sau alta. Nu căutați conducerea voastră la oameni, ci la Dumnezeu lui Israel.” Sch II 195.

“Marea primejdie a poporului nostru a fost că ei s-au încrezut în oameni, făcându-și din brațul omenesc sprijinul lor. Aceia care n-au avut obișnuința să cerceteze singuri Biblia sau să cumpănească dovezile s-au încrezut în bărbații conducători și au primit deciziile lor.” MS 96.

“... În timpul nopții Domnul a deschis ușa temniței și le-a zis ucenicilor: ‘Mergeți și vorbiți poporului în Templu toate cuvintele vieții.’ Această poruncă a fost direct contrară ordinului dat de legiuitorii iudei; dar au zis apostolii: ‘Noi nu putem să facem aceasta până nu ne consultăm și nu primim permisiunea conducătorilor?’ Nu, ci Dumnezeu a zis ‘Mergeți’, și ei au ascultat.” IFA 79-80.

Nu trebuie ca predicatorul să controleze într-un mod sau altul lucrarea misionară? Am nevoie totuși de aprobarea lui?

E.G.W.: “Dumnezeu nu a dat nici o putere regească în rândurile noastre pentru a stăpâni vreo ramură a lucrării. Lucrarea a fost împiedicată în mare măsură prin eforturi de a stăpâni în diferite direcții... Dă-mi voie să-ți spun că dacă inima ta bate pentru lucrarea lui Dumnezeu și tu ai credință în Dumnezeu, atunci tu nu depinzi de aprobarea vreunui predicator sau a vreunor oameni.” 1888, pag. 1746.

Galateni 1:15,16: “Dar când Dumnezeu - care m-a pus deoparte din pântecul mamei mele, și m-a chemat prin harul Său, - a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe nici un om”.

Dar dacă un frate conducător sau alți membri din biserică gândesc împotriva vreunei forme de evanghelizare și anumiți frați critică și nu susțin această lucrare, atunci aceasta își are în mod sigur motivul ei. Sau consideri că cineva în biserica noastră vrea să frâneze lucrarea misionară?

E.G.W.: “Noi trebuie să ne temem mai mult dinăuntru decât dinafară. Împiedicarea puterii și a succesului este mult mai mare din partea bisericii decât chiar din partea lumii.” 1 SM 122 (AB 1.124).

“Eu sunt doborâtă de multe greutăți care vor veni pentru a opri oamenilor Evanghelia și pentru a împiedica lucrarea lui Dumnezeu.” EHH 27.

“Aceia care au fost însărcinați să dea o mărturie limpede și hotărâtă, în temere de Dumnezeu, ca să mustre răul și să lucreze cu toată energia pentru a clădi pe poporul lui Dumnezeu, și a-l statornici în punctele importante ale adevărului prezent, au primit adesea insulte în loc de simpatie și ajutor...” 1T 308.

Starea noastră

Starea bisericii este bună. Prin faptul că ne-am acomodat cu lumea nu mai suntem discreditați ca fiind secte. Aceasta mărește influența noastră.

E.G.W.: “Israelii cereau cu râvnă să imite exemplul celorlalte popoare, al celor păgâne! Și acum, în așa numitul popor al lui Dumnezeu domnește încă mereu dorința de a se acomoda cu datinile și obiceiurile lumii... Creștinii caută neîncetat să imite moravurile acelor care se închină dumnezeului acestei lumi. Mulți susțin că pot exercita o mai mare influență asupra nelegiuitorilor dacă se unesc cu oamenii din lume și imită obiceiurile lor. Dar toți cei care procedează astfel se despart de izvorul puterii lor. Devenind prietenii acestei lumi, se fac vrăjmași ai lui Dumnezeu.” PP 700.

Iacov 4:4: “Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.”

1 Ioan 2:15: “Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”

Probabil că aici se poate căuta motivul încropelii și micșorării numărului de membri ai bisericii noastre.

E.G.W.: “Schimbarea în starea ei spirituală a devenit treptat și aproape pe nesimțite. Pe măsură ce ea a început să caute lauda și prietenia lumii, credința ei a scăzut, zelul ei a început să lăncezească, iar devoțiunea ei fierbinte a făcut loc formalismului mort. Orice pas făcut spre lume a fost un pas spre depărtare de Dumnezeu. Pe măsură ce neîncrederea și ambiția lumească au fost cultivate, Spiritul lui Hristos s-a depărtat și a pătruns în comunitate năzuința după întâietate, discordia și lupta, spre a o tulbura și slăbi.” 5T 230-231.

Dacă biserica ar fi într-adevăr atât de lumească, atunci mai mulți ar observa și ar avertiza!

E.G.W.: “Comunitatea a primit un avertisment după altul. Datoriile și primejdiile poporului lui Dumnezeu i-au fost arătate în mod lămurit. Dar elementul lumesc s-a dovedit a fi prea puternic pentru ei. Obiceiurile și moda,

care îndepărtează sufletul de Dumnezeu, au prins rădăcină de ani de zile între ei, făcându-i să disprețuiască avertismentele și îndrumările Spiritului Sfânt, până ce, în cele din urmă, căile lor au devenit drepte în ochii lor proprii, iar glasul Spiritului de abia mai poate fi auzit.” 5T 99.

Se poate într-adevăr ca biserica să fie atât de lumească încât să nu-și mai recunoască starea ei?

E.G.W.: “Octombrie 2, 1868. Mi-a fost arătată starea pretinsului popor al lui Dumnezeu. Mulți dintre ei sunt în mare întuneric, totuși par a fi nesimțitori față de adevărata lor stare. Simțurile unui mare număr dintre ei par a fi amorțite cu privire la lucrurile spirituale și veșnice, în timp ce mințile lor par toate foarte veghetoare la interesele lor pământești. Mulți își întrețin idolii în inimile lor și făptuiesc neleguiri care îi despart de Dumnezeu și-i fac să fie niște corpuri ale întunericului. Nu am văzut decât puțini care stau în lumină și care au putere de pătrundere și de spiritualitate ca să descopere aceste pietre de poticnire și să le dea la o parte din cale.” 2T 439.

Dacă biserica este într-o astfel de măsură pătrunsă de lume, nu o amenință aceeași soartă ca a iudeilor de pe vremuri?

E.G.W.: “Mi-a fost arătat că spiritul lumii se întinde repede în comunitate. Voi urmați pe aceeași cale ca și vechiul Israel. Voi dați pe față acea abatere de la sfânta voastră chemare ca popor deosebit al lui Dumnezeu. Voi vă împărtășiți cu lucrurile neroditoare ale întunericului. Armonizarea voastră cu necredincioșii a provocat dizgrația Domnului. Voi nu cunoașteți lucrurile care vă aduceau pacea, și acum sunt aproape ascunse de ochii voștri. Neglijența voastră de a urma luminii vă așează într-o poziție mai defavorabilă decât a iudeilor, asupra cărora Hristos a pronunțat un vai.” 5T 73.

1Compară cu Luca 19:42.

“Israel a refuzat să umble în lumina dată, a păcătuit prin necredință și a respins solia lui Dumnezeu. Fie ca poporul de azi să evite ca istoria copiilor lui Israel referitoare la abaterile de la Dumnezeu să fie experiențele lor, ca ei să creadă în adevărul pentru acest timp. Dacă ei reacționează la avertizări și muștrări ca poporul Israel vor experimenta în aceste ultime zile aceleași urmări care au venit peste copiii lui Israel.” RH 21.10.1890.

Atunci șchiopătăm de ambele picioare?

E.G.W.: “Nu șovăiți voi oare între două păreri? Nu neglijați voi oare să urmați luminii pe care Dumnezeu v-a dat-o? Luați seama, ca să nu aibă vreunul dintre voi o inimă rea de necredință, care să se depărteze de la viul Dumnezeu. Voi nu cunoașteți timpul cercetării voastre. Marele păcat al iudeilor a fost că ei au neglijat și lepădat ocaziile prezente. Când Isus privește la starea pretenșilor Săi urmași din zilele noastre, El nu vede decât ingratitudine josnică, un formalism gol, o nesinceritate fățarnică, o mândrie și o apostazie fariseică.” 5T 69.

Ce a provocat acomodarea cu lumea a bisericii...?

E.G.W.: “Potrivirea cu lumea a împiedicat și a oprit solia de avertizare...” Sch II 145.

“Mințile multora s-au întunecat atât de mult și au devenit atât de încurcate prin datine, obiceiuri și influențe lumești, încât par a fi lipsite de orice putere de a deosebi lumina de întuneric, adevărul de rătăcire.” 5T 62.

...și la ce poate duce această acomodare cu lumea?

E.G.W.: “Aceia care se unesc cu lumea primesc pecetea lumii și se pregătesc pentru primirea semnului fiarei.” 5T 216 (Sch II 60).

Asta înseamnă că asemenea adventiști vor cădea în apostazie?!

E.G.W.: “Timpul nu mai este departe, când cercarea va veni la orice suflet. Păzirea sabatului fals ne va fi impusă tuturor. Disputa va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. Aceia care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor acesteia vor ceda autorităților decât să se expună pe ei înșiși la derâdere, la insultă, închisoare și moarte.” PR 132-133, ed. germ.

“Aceia care sunt legați prin simpatie de lume, mănâncă și beau cu bețivii și vor fi cu siguranță nimiciți împreună cu făcătorii de rele.” 5T 204.

Câți membri sunt convertiți propriu-zis?

E.G.W.: “Este o afirmație solemnă aceasta pe care o fac, și anume că nici unul din douăzeci dintre aceia al căror nume este înscris în registrele Bisericii nu este pregătit să-și încheie viața sa pământească, și va fi într-adevăr fără Dumnezeu și fără nădejde în lume ca și un păcătos de rând.” SSC 35.

“În registrele comunității de pe pământ sunt multe nume care nu se găsesc

în cartea din cer. Mi-a fost arătat că nici unul din douăzeci de tineri nu știu ce înseamnă o experiență de credință.” SpT 244 (ed. germ.).

“Sunt tare îngrijorată de poporul lui Dumnezeu, care mărturisește a crede adevărul solemn și important; căci știu că mulți dintre ei nu sunt convertiți și nici sfințiți prin el. Oamenii pot auzi și recunoaște întregul adevăr, și totuși să nu știe nimic despre puterea evlaviei.” 1T 151.

“Numai puțini sunt predați cu toată inima lui Dumnezeu. Nu sunt decât puțini care, asemenea unor stele într-o noapte furtunoasă, strălucesc ici și colo printre nori... Mulți care ascultă cu plăcere adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu sunt morți spiritual în timp ce ei mărturisesc că trăiesc. Ani de zile de-a rândul ei au vizitat adunările noastre, dar ei par din ce în ce mai puțin simțitori la valoarea adevărului descoperit. Ei nu flămânzesc și nu însetează după dreptate. Ei nu au plăcere de lucrurile spirituale sau dumnezeiești. Ei aprobă adevărul, dar nu sunt sfințiți prin el. Nici Cuvântul lui Dumnezeu și nici mărturiile Spiritului Său nu fac vreo impresie durabilă asupra lor. Deopotrivă cu lumina, cu privilegiile și ocaziile pe care ei le-au nesocotit, va fi și osândirea lor. Mulți dintre aceia care predică altora adevărul nutresc ei înșiși nelegiuirea. Îmbierile Spiritului lui Dumnezeu, asemănătoare unei melodii dumnezeiești, făgăduințele Cuvântului Său atât de bogat și de abundent, amenințările Sale împotriva idolatriei și a neascultării - toate acestea sunt neputincioase pentru a înmuia inima învârtosată de lume.

Mulți din poporul nostru sunt încropiți. Ei ocupă poziția lui Meroza, nici pentru, nici contra, nici reci, nici fierbinți. Ei aud cuvintele lui Hristos, dar nu le fac. Dacă ei rămân în această stare, El îi va lepăda cu dezgust. Mulți dintre aceia care au avut o mare lumină, multe ocazii, și oricare avantaj spiritual, Îl laudă pe Hristos și laudă lumea cu aceeași răsuflare. Ei se închină și lui Dumnezeu, și mamonei. Ei petrec cu fiii acestei lumi și totuși pretind să fie binecuvântați cu copiii lui Dumnezeu. Ei doresc să-L aibă pe Hristos ca Mântuitor al lor, dar nu vor să poarte crucea și jugul Său. Domnul să aibă milă de voi: căci dacă mergeți pe această cale, numai rău se poate profeți despre voi.” 5T 73-74.

Laodiceea

Dacă toate acestea sunt într-adevăr atât de dramatice, atunci noi nu vom recunoaște starea noastră?!

Apocalipsa 3:14-15: “Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: ‘Iată ce zice Cel care este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu: ‘Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece

sau în clocot!’.”

Este oare solia către Laodiceea adresată către noi, adventiștii?

E.G.W.: “Mi-a fost arătat că mărturia către Laodiceea își are aplicația la poporul lui Dumnezeu din timpul prezent...” 1T 178.

Și cum putem să ne aplicăm nouă această solie?

E.G.W.: “În solia către Laodiceea, poporul lui Dumnezeu ne este înfățișat ca fiind într-o stare de siguranță trupească. Ei sunt comozi, și se cred a fi într-o stare de prosperitate spirituală înaltă. ‘Pentru că zici: Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic’; și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.

Ce altă amăgire mai mare poate veni peste sufletele omenești decât o încredere (închipuită) că ele ar sta bine, în timp ce ele sunt cu totul nedrepte! Solia Martorului Credincios găsește poporul lui Dumnezeu într-o tristă amăgire, și totuși sincer în această amăgire. Ei nu știu că starea lor este vrednică de plâns în ochii lui Dumnezeu. În timp ce sufletele cărora li se adresează solia se măgulesc a fi într-o stare spirituală excelentă, Solia Martorului Credincios zdrobește siguranța lor, prin demascarea înfricoșătoare a stării lor adevărate de orbire spirituală, de sărăcie și de ticăloșie.

Mărturia atât de tăietoare și de aspră nu poate fi o rățacire, pentru că Martorul Credincios este Cel care vorbește, și mărturia Sa trebuie să fie dreaptă.” 3T 245-246.

Aceasta se referă la anumiți membri ai bisericii, dar nu chiar la mine. De ce au fost pronunțate asemenea avertizări? De ce ne acuză continuu pe noi mărturiile de încropeală și păcate grele? Noi însă iubim adevărul.

E.G.W.: “În ultima mea viziune mi s-a arătat că nici chiar această solie hotărâtă a Martorului Credincios nu și-a împlinit scopul ei rânduit de Dumnezeu. Poporul doarme încă în păcatele lui. Ei declară mereu că sunt bogați și că n-avea trebuință de nimic. Pentru ce au fost date aceste muștrări? Pentru ce ne învinuiesc mereu Mărturiile de răzvrătire și de păcate grave? Noi iubim adevărul; noi prosperăm, n-avem deloc nevoie de aceste mărturii de avertizare și de muștrare. Dar faceți-i pe acești murmurători să-și vadă propriile lor inimi și să compare viața lor cu învățăturile practice ale Bibliei, să-și umilească sufletele înaintea lui Dumnezeu și harul Său să lumineze întunericul lor spiritual, și atunci ar cădea de pe ochii lor solzii, iar ei și-ar înțelege adevărata lor sărăcie și ticăloșie

spirituală.” 3T 247.

“Eu v-aș îmbărbăta cu bucurie dacă aș putea. Aș lăuda cu bucurie calitățile, intențiile și faptele voastre bune; dar Dumnezeu nu a binevoit să-mi arate acestea. El mi-a arătat piedicile care vă stau în calea dobândirii celui caracter de sfințenie nobilă și înălțătoare de care aveți nevoie pentru a nu pierde odihna cerească și slava nemuritoare pe care El dorește ca voi să le căpățați.” 3T 545.

Nu este deci Dumnezeu între noi cu toate acestea?

E.G.W.: “Biserica <Adventistă de Ziua a Șaptea> se găsește în starea Laodiceei. Prezența lui Dumnezeu nu este în mijlocul ei.” INL 99.

Apocalipsa 3:20: “Iată, Eu stau la ușă și bat. ...”

E.G.W.: “Ca și vechiul Israel, comunitatea L-a dezonorat pe Dumnezeu prin abaterea de la lumină, prin neglijarea datoriilor și prin abuzarea de înaltul și mărețul privilegiu de a fi deosebit și sfânt în caracter. Membrii ei au călcat legământul lor de a trăi numai pentru Dumnezeu și numai pentru El. Ei s-au unit cu cei egoiști și iubitori de lume. Mândria, iubirea de plăceri și păcatul au fost nutrite, iar Hristos S-a depărtat. Spiritul Său a fost stins în comunitate; Satana lucrează cot la cot cu preținși creștini; totuși ei sunt atât de lipsiți de spiritul de pătrundere, încât nu-L pot descoperi. Ei nu poartă povara lucrării. Adevărurile solemne pe care ei mărturisesc a le crede nu sunt o realitate pentru ei.” 2T 392.

La ce suntem atunci chemați?

Apocalipsa 3:18,19: “Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și alifie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și disciplinez pe toți aceia pe care-i iubesc; deci fii plin de râvnă și pocăiește-te.”

Ce se întâmplă dacă nu ne pocăim?

Apocalipsa 3:16: “Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, te voi vărsa din gura Mea.”

Ieremia 15:7: “Îi vântur cu lopata, la porțile țării; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul Meu, căci s-au abătut de la căile lor.”

Păzitori necredincioși

Dar n-ar trebui ca păzitorii să ne avertizeze și să dea alarma?

E.G.W.: “Bărbații care stau chiar în posturile de răspundere, chiar în inima lucrării, sunt adormiți. Satan i-a paralizat, pentru ca planurile și vicleniile lui să nu fie descoperite, în timp ce el este activ ca să încurce, să amăgească și să distrugă. Unii dintre aceia care ocupă poziția de păzitori, ca să avertizeze poporul față de primejdie, au renunțat la veghere și s-au dat la o viață comodă. Ei sunt niște santinele necredincioase. Ei stau în nelucrare în timp ce vrăjmașul lor viclean intră în cetate să lucreze cu succes alături de ei, ca să dărâme aceea ce Dumnezeu a poruncit să se zidească. Ei văd că Satana amăgește pe cei fără experiență și nelămuritori; și ei nu văd nici un motiv ca să dea alarma. Acestora li se pare că orice lucru merge bine, și nu văd necesitatea de a suna cu credincioșie din trâmbițele lor și să dea solia de avertizare...” 2T 390.

Aproape că nu este vreun predicator care să avertizeze biserica în acest sens. Nu pot să fie cu toți greșiți.

E.G.W.: “Cine știe dacă Dumnezeu nu vă va lăsa amăgirilor pe care le iubiți? Cine știe dacă acei predicatori credincioși, statornici și sinceri nu vor fi ultimii care mai oferă Evanghelia păcii comunităților noastre nerecunoscătoare? Poate că nimicitorii fac deja exerciții sub mâna lui Satana și așteaptă doar îndepărtarea puștilor stegari care au mai rămas, ca să le ia locul, și cu glasul profeției false să strige ‘Pace, pace’, când Domnul n-a vorbit de pace. Eu plâng adesea și acum ochii îmi sunt plini de lacrimi; ele cad pe hârtia pe care vă scriu; poate că în curând va înceta orice profetizare între voi, iar glasul care a trezit poporul să nu-i mai tulbure din somnolența lor trupească. Când Dumnezeu va săvârși lucrarea Sa străină pe pământ, când mâini sfinte nu vor mai purta chivotul, atunci va fi vai de popor. O, de ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi a ta, lucrurile care-ți dau pacea! O, de s-ar pocăi poporul nostru - cum au făcut locuitorii Ninivei - și s-ar căi din toată puterea lor, și ar crede din toată inima lor, ca Dumnezeu să-și întoarcă de la ei mânia Sa aprinsă... Ce voi putea spune pentru a trezi poporul nostru? Vă spun că nu puțini predicatori dintre aceia care stau înaintea poporului spre a-i explica Scripturile sunt murdăriți. Inimile lor sunt stricate, și mâinile lor necurate. Totuși mulți strigă ‘Pace, pace’,

și făptuitorii nelegiurii nu sunt înspăimântați.” 5T 74-75.

Este într-adevăr așa de grav? Ce face Dumnezeu dacă nu mai este nici un predicator credincios?

E.G.W.: “Știu că mulți gândesc prea favorabil despre timpul prezent. Aceste suflete iubitoare de o viață comodă vor fi înghițite în prăpădul general. Totuși noi nu pierdem nădejdea. Noi am fost înclinați să credem că acolo unde nu există nici un predicator credincios nu pot fi creștini sinceri, dar cazul nu este așa. Dumnezeu a făgăduit că acolo unde păstorii nu sunt credincioși, El Însuși va purta de grijă turmei Sale. Dumnezeu nu a făcut turma Sa ca să atârne întru totul de greșeli omenești. Dar zilele curățirii comunității se apropie repede. Dumnezeu va avea un popor curat și credincios. În cernerea puternică, care va avea loc în curând, noi vom fi mai bine în stare a măsura tăria lui Israel. Semnele ne arată că timpul când Domnul va arăta că lopata este în mâna Sa și când El va curăța temeinic aria Sa se apropie.” 5T 77.

Aceasta înseamnă că noi ne găsim într-o mare apostazie. A profețit Biblia despre așa ceva?

1 Timotei 4:1: “Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă unii se vor lepăda de credință pentru ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.”

E.G.W.: “Mi-a fost arătat că solia către Laodiceea își are aplicația la poporul lui Dumnezeu din timpul prezent... Ea este destinată ca să trezească poporul lui Dumnezeu, să le descopere apostaziile lor și să-i provoace la o pocăință zeloasă, pentru ca să poată avea forma prezenței lui Hristos și pentru a fi făcuți destoinici pentru a vesti marea strigare a îngerului al treilea.” 1T 178.

Dar majoritatea covârșitoare a bisericii noastre este satisfăcută cu starea noastră. Este aceasta îndreptățită, sau este aceasta oarba mulțumire laodiceeană?

E.G.W.: “Este însă zadarnic a ne amăgi pe noi înșine. Lucrurile sunt departe de a fi ceea ce arată înfățișarea lor. Văzute de departe, multe lucruri par frumoase, da când sunt cercetate de aproape se constată că sunt pline de nepotriviri. Spiritul care predomină în timpul nostru este un spirit de necredincioșie și apostazie - un spirit de pretinsă iluminare, din pricina unei cunoștințe a adevărului, dar care în realitate este de cea mai oarbă îngâmfare. Există un spirit de împotrivire contra adevărului curat al lui Dumnezeu și a mărturiilor Spiritului Său. Există un spirit

de înălțare idolatră, ce ridică rațiunea omenească mai presus de înțelepciunea descoperită de la Dumnezeu.” 5T 76.

Spiritul profetic

Împotriva cui se îndreaptă mânia lui Satana în lupta împotriva bisericii rămășiței?

Apocalipsa 12:17: “Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Înțelegem mânia împotriva Legii lui Dumnezeu, dar ce este Mărturia lui Isus?

Apocalipsa 19:10, u.p.: “Căci Mărturia lui Isus este Duhul Cuvântului profetic.” (Konkordanze N.T.)

Ce spune E.G.W. despre aceasta?

E.G.W.: “Ultima înșelăciune pe care și-a propus-o Satana constă în faptul de a face ca Mărturia Spiritului lui Dumnezeu să fie fără efect.” AB I, 47, ed. germ.

“Un lucru este sigur: acei Adventiști de Ziua a Șaptea care i-au poziție sub steagul lui Satana vor renunța la credința lor în avertismentele și reproșurile Spiritului profetiei lui Dumnezeu.” 3 SM 84.

De ce se aude atât de rar în biserică despre Spiritul Profetic și Mărturia lui Isus Hristos?

E.G.W.: “Se va aprinde o ură contra mărturiilor, ură care este satanică. Lucrările lui Satana vor tulbura credința bisericilor în ele pentru acest motiv: Satana nu poate avea un drum atât de liber să aducă înșelăciunile lui și să lege suflete în ele dacă avertizările, reproșurile și sfaturile Spiritului lui Dumnezeu vor fi luate în seamă.” 1 SM 48.

Frații noștri din conducere nu mai sunt de acord într-o frecvență mai mare sau mai mică cu serva Domnului. Nu va conduce asta la faptul că mulți

frați și multe surori să fie dezamăgiți?

E.G.W.: “Unii dintre aceia presupuși a fi cu inima și sufletul predați lui Dumnezeu au o umblare contrară Lui și lucrării Sale. Iar alții își pun încrederea în ei... Printr-o exprimare parțială a sentimentului lor ei aruncă îndoiala și necredința asupra adevărului. Unii nu sunt în armonie cu mărturiile, pentru că bărbați din posturile înalte cu răspundere s-au exprimat ca nefiind de acord cu ele; pentru că mărturiile nu sunt de acord cu părerile lor, ele mustră orice trăsătură egoistă.” MS 254.

Dumnezeu vorbește totuși prin Mărturii pentru a ne învăța. De ce dar domnește acest spirit de orbire?

E.G.W.: “Mi s-a arătat că principala cauză din care poporul lui Dumnezeu se află în această stare de orbire spirituală este faptul că ei nu vor să primească mustrarea spre îndreptare. Mulți au nesocotit avertismentele și mustrările date lor. Martorul Credincios osândește starea de încropire a poporului lui Dumnezeu, care face ca Satana să aibă mare putere asupra lor în acest timp de așteptare și veghere.” 5T 247-248.

Proverbe 29:18: “Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu; dar ferice de poporul care păzește legea!”

2 Cronici 20:20 u.p.: “Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeu vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui și veți izbuti.”

Nu i-a vorbit pe vremuri Dumnezeu poporului Său și ei nu au ascultat de El?

Ieremia 7:25-28: “Din ziua când au ieșit părinții voștri din Egipt, până în ziua de azi, v-am trimis pe toți slujitorii Mei, prorocii, i-am trimis în fiecare zi de dimineață. Dar ei nu M-au ascultat; și-au înțepenit gâtul, și au făcut mai rău decât părinții lor. Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde. De aceea, spune-le: ‘Acesta este poporul care n-ascultă glasul Domnului, Dumnezeului Său, și care nu vrea să ia învățătură; s-a dus adevărul, a fugit din gura lor’.”

Ieremia 6:10: “‘Cui să-i vorbesc, și pe cine să iau martor ca să m-asculte?’ Urechea lor este netăiată împrejur, și nu sunt în stare să ia aminte. Iată, Cuvântul Domnului este o ocară pentru ei, și nu le place să ia aminte.”

Ce se va întâmpla cu biserica noastră dacă noi respingem cunoștința pe

care El ne-a dat-o prin serva Sa?

Osea 4:6: “Poporul Meu pierie din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și eu pe copiii tăi!”

Dacă noi ne găsim în această stare (după cum este descrisă de mărturii) și vom fi lepădați, de ce durează această lepădare atâta timp?

E.G.W.: “Mi-a fost arătat că necredința în mărturii a crescut neîncetat, pe măsură ce poporul s-a abătut de la Dumnezeu. Aceasta este peste toate clasele noastre și peste tot câmpul. Puțini știu însă ce experiență vor face comunitățile noastre. Am văzut că în prezent suntem încă sub îngăduința dumnezeiască. Dar nimeni nu poate spune cât timp va continua aceasta. Nimeni nu știe cât de mare a fost milostivirea cerească față de noi.” 5T 73.

2 Petru 3:9: “Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

Datoria conducătorilor

Ce datorie au conducătorii noștri?

Ezechiel 33:1-7: “Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ‘Fiul omului, vorbește copiilor poporului tău, și spune-le: ‘Când voi aduce sabia peste vreo țară, și poporul țării va lua din mijlocul ei pe un om oarecare și îl va pune ca străjer, dacă omul acela va vedea venind sabia asupra țării, va suna din trâmbiță și va da de știre poporului, și dacă cel care va auzi sunetul trâmbiței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui. Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței și nu s-a ferit, de aceea sângele lui să cadă asupra lui; dar dacă se va feri, își va scăpa viața. Dacă însă străjerul va vedea venind sabia și nu va suna din trâmbiță, și dacă poporul nu va fi înștiințat și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiuirii lui, dar voi cere sângele lui din mâna străjerului.’ Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea și să-i înștiințezi din partea Mea’.”

Maleahi 2:7: “‘Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate!’ Și

dacă ziceți: ‘Cu ce Te-am spurcat?’ - ‘Prin faptul că ați zis: ‘Masa Domnului este de disprețuit!’”

Cât de mare este atunci răspunderea lor și ce exemplu dau ei?

E.G.W.: “În acest timp înfricoșător, în ajunul celei de-a doua veniri a lui Hristos, predicatorii credincioși ai lui Dumnezeu vor trebui să dea *o mărturisire și mai hotărâtă*, de cum a dat Ioan Botezătorul. În fața lor se află răspunderea unei lucrări însemnate; iar *acea care rostesc lucruri plăcute nu vor fi recunoscuți de Dumnezeu ca păstori Săi. Un vai înfricoșător este asupra lor.*” 1T 308.

“Fiecare predicator să recunoască sfințenia lucrării lui și să arate curajul lui Ilie. Ca mesageri dumnezeiești, predicatorii sunt într-o poziție de mare răspundere. Ei trebuie să mustre, să îndrume, să îmbărbăteze cu toată răbdarea. În locul lui Hristos ei trebuie să lucreze ca administratori ai tainelor cerești, să încurajeze la ascultare și să mustre neascultarea...” RH 11.9.1913.

Ilie și Ioan Botezătorul nu erau în mod special iubiți de conducerea de atunci. Trebuie ca și azi să fie rostite asemenea cuvinte lămurite și tăietoare.

Isaia 58:1: “Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!”

E.G.W.: “Aici este un popor amăgit, stăpânit de îndreptățire de sine și de mulțumire de sine; și predicatorului i se poruncește să strige în gura mare și să le arate fărădelegile lor. În toate secolele s-a făcut această lucrare pentru poporul lui Dumnezeu, și acum ea este mai necesară ca oricând. 5T 290.

“Predicatorii n-ar trebui să aibă nici o rețineră de a predica adevărul care se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu. Lăsați ca adevărul să fie tăietor.” 2 SG 284.

Aceasta ne amintește de Ezechiel, care a fost pus păzitor peste casa lui Israel.

Ezechiel 3:17-21: “Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea! Când voi zice celui rău: ‘Vei muri negreșit!’, dacă nu-l vei înștiința și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul! Dacă un om neprihănit se va abate de la neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înainte și va

muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu i se va mai pomeni neprihănirea în care a trăit, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentru că a primit înștiințarea, iar tu îți vei mântui sufletul!”

Dar este ceva bun dacă nu se avertizează și nu se mustră așa de mult. În acest fel ar veni mai mulți membri în biserică.

E.G.W.: “Intrarea în biserică a unor membri ale căror inimi nu sunt înnoite și ale căror vieți nu au fost schimbate este cauza slăbirii bisericii. Acest fapt este trecut adesea cu vederea. Unii predicatori și unele biserici sunt atât de doritori în creșterea numărului de membri încât nu mai prezintă o mărturie credincioasă, contra obiceiurilor și practicilor creștinești... Se cere foarte puțină tăgăduire de sine și jertfire de sine pentru a lua o formă a evlaviei și pentru a avea propriul nume în registrul bisericii. Ca urmare, mulți se asociază bisericii fără ca să fie legați cu Hristos ca mai înainte. Satana se bucură de aceasta. Asemenea convertiți sunt colaboratorii lui cei mai eficienți. Ei servesc ca momeală pentru alte suflete. Ei sunt luminători falși și îi ademenesc pe aceia care nu sunt veghetori în pierzare veșnică. Este zadarnic că oamenii caută să facă cărarea largă și plăcută pentru cele lumești. Dumnezeu nu a netezit sau lărgit drumul aspru și îngust. Dacă vrem să intrăm în viață, trebuie să urmăm pe aceeași cale pe care au pășit Isus și ucenicii Lui - calea umilinței, a tăgăduirii de sine și a sacrificiului.” ST 1.2.1883.

Ce se întâmplă dacă predicatorii rămân indiferenți la starea noastră și nu ne sfătuiesc și avertizează?

E.G.W.: “Când nedreptăți înverdate se află în poporul Său, și servii lui Dumnezeu trec nepăsători pe lângă ele, ei sprijină și îndreptătesc de fapt păcătosul, și se fac tot așa de vinovați ca și el; cu siguranță își vor atrage dizgrația lui Dumnezeu ca și el, căci vor fi făcuți răspunzători pentru păcatele comise de cel vinovat. În viziune, mi-au fost arătate multe cazuri în care oameni și-au atras dizgrația lui Dumnezeu pentru că slujitorii au neglijat să ia măsuri împotriva nedreptăților și păcatelor care există între ei.” 5T 676.

Ezechiel 33:6-9: “Dacă însă străjerul va vedea venind sabia și nu va suna din trâmbiță, și dacă poporul nu va fi înștiințat și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiuirii lui, dar voi cere sângele lui din mâna străjerului.” Acum, fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea și să-i înștiințezi din partea Mea. Când zic celui rău: ‘Răule, vei muri negreșit!’ și tu nu-i spui ca să-l întorci

de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă-l vei înștiința pe cel rău ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul’.”

Înseamnă aceasta că noi putem fi făcuți răspunzători pentru păcatele altora?

E.G.W.: “Dacă conducătorii comunității neglijează să cerceteze cu sârguință și să descopere păcatele care aduc dizgrația lui Dumnezeu asupra întregului corp, ei devin responsabili pentru aceste păcate.” 3T 263.

“Aceia care au puțin curaj pentru a mostra răul sau care prin nepăsare sau lipsă de interes nu fac nici un efort serios pentru a curăți familia sau comunitatea lui Dumnezeu vor fi făcuți răspunzători pentru răul care poate rezulta din neglijarea acestei datorii. Noi suntem tot atât de răspunzători pentru răul pe care l-am fi putut împiedica prin exercitarea autorității părintești sau spirituale ca și când am fi comis noi înșine fapta.” PP 666.

Aceasta ar însemna că predicatorii ar trebui să fie mult mai lămurii. Se aud aproape exclusiv predici blânde, care se adresează sentimentului; noi suntem pe calea cea bună și nu există nici un pericol.

E.G.W.: “Predicile blânde care se predică adesea nu lasă nici o impresie durabilă. Trâmbița nu dă vreun ton lămurit. Inima oamenilor nu va fi atinsă de Cuvântul lui Dumnezeu clar și tăietor.” RH 11.9.1913.

“În biserică există păcate pe care Dumnezeu le urăște. Dar ele abia dacă vor fi înlăturate de frica de a nu face dușmani. În biserică a intervenit împotrivirea contra mărturiei clare... Mi-a fost arătat de ce nu au succes predicatorii: lor le este frică să nu jignească sau să fie nepoliticoși. Astfel ei coboară nivelul adevărului și ascund, dacă este cu puțință, specificul credinței noastre. Am văzut că Dumnezeu nu poate încununa aceasta cu succes. Adevărul trebuie prezentat clar și nevoia deciziei urgente trebuie pusă pe inimă. După cum păstorii falși strigă ‘Pace’ și vestesc lucruri blânde, așa slujitorii lui Dumnezeu trebuie să strige din răputeri și să nu se oprească, să lase urmările pe mâna lui Dumnezeu.” 2SG 283-285.

“Astfel strigătul de pace și siguranță răsună de la aceia care nu-și vor mai ridica niciodată glasul ca o trâmbiță ca să-i vestească poporul lui Dumnezeu fărâdelegile sale și casei lui Iacov păcatele ei. Acești câini muți, care nu latră, sunt aceia care vor simți dreapta răzbunare a Unui Dumnezeu insultat. Bărbați, fecioare și copii, vor pierii cu toții.” 5T 203.

Isaia 56:10: “Toți păzitorii lui sunt orbi, fără pricepere; toți sunt niște câini

muți, care nu pot să latre; aiurează, stau tolăniți și le place să doarmă.”

Ieremia 6:13-15: “Căci de la cel mai mic până la cel mai mare, toți sunt lacomi de câștig; de la proroc până la preot, toți înșeală. Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: ‘Pace! Pace!’ Și totuși nu este pace! Sunt dați de rușine, căci săvârșesc urăciuni; și totuși nu roșesc, și nu știu de rușine. De aceea vor cădea împreună cu cei care cad, vor fi răsturnați când îi voi pedepsi, zice Domnul.”

Ieremia 23:17-20: “Ei spun celor ce Mă nesocotesc: ‘Domnul a zis: Veți avea pace’; și zic tuturor celor care trăiesc după aplecările inimii lor: ‘Nu vi se va întâmpla nici un rău.’ Cine a fost de față la sfatul Domnului ca să vadă și să asculte cuvântul Lui? Cine a plecat urechea la cuvântul Lui și cine l-a auzit? Iată că furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi! Mânia Domnului nu se va potoli, până nu va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremurilor.”

E.G.W.: “Acei predicatori care sunt dornici să placă oamenilor, care strigă ‘Pace! Pace!’ când Dumnezeu nu a vorbit de pace, au nevoie să își umilească inimile înaintea lui Dumnezeu cerând iertare pentru nesinceritatea și lipsa lor de curaj moral. Nu iubirea de aproapele lor îi face să îndulcească cât mai mult solia încredințată lor, ci faptul că sunt indulgenți cu ei înșiși și că sunt iubitori de tihnă. Adevărata iubire caută mai întâi onoarea lui Dumnezeu și mântuirea de suflete. Aceia care au această iubire nu trebuie să ocolească adevărul pentru a se scuti pe ei înșiși de neplăceri care decurg dintr-o vorbire limpede și pe față. Când sufletele sunt în primejdie, predicatorii lui Dumnezeu nu trebuie să se gândească la ei înșiși, ci să-l vorbească, fără să caute să mușamalizeze răul.” PR 99.

Păstori falși

Aceasta înseamnă că asemenea predicatori cu predici blânde sunt păstori falși?

E.G.W.: “În acest timp înfricoșător, în ajunul celei de-a doua veniri a lui Hristos, predicatori credincioși ai lui Dumnezeu vor trebui să dea o mărturie și mai hotărâtă, așa cum a dat Ioan Botezătorul. În fața lor se află răspunderea unei lucrări însemnate, iar aceia care rostesc lucruri plăcute nu vor fi recunoscuți de Dumnezeu ca păstori ai Săi. Un vai înfricoșător este asupra lor.” 1T 308.

“Așa cum păstorii falși strigă ‘Pace’ și vestesc lucruri lingușitoare, așa trebuie slujitorii lui Dumnezeu să strige din răputeri, să nu se oprească și să lase urmările pe seama Domnului.” 2 SG 285.

Ieremia 14:13-14: “Eu am răspuns: ‘Ah! Doamne Dumnezeule! Iată că prorocii lor le zic: ‘Nu veți vedea sabie, și nu veți avea foamete; ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică’.” Dar Domnul mi-a răspuns: ‘Prorocii lor prorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă și nu le-am vorbit; ci ei vă prorocesc niște vedenii mincinoase, prorociri deșerte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor.”

Ieremia 50:6: “Poporul Meu era o turmă de oi pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi făceau să cutureie munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitându-și staulul.”

Lasă Dumnezeu într-adevăr ca frați conducători să fie rătăciți?

Isaia 9:16: “Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îi duc în rătăcire și cei ce se lasă povățuiți sunt pierduți.”

Isaia 3:12 u.p.: “...Poporul meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!”

Ieremia 23:1-3: “Vai de păstorii care nimicesc și risipesc turma pășunii Mele, zice Domnul. De aceea așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor care pasc poporul meu: ‘Pentru că mi-ați risipit oile, le-ați izgonit și nu v-ați îngrijit de ele, iată că vă voi pedepsi din pricina răutății faptelor voastre, zice Domnul. Și Eu Însumi voi strânge rămășița oilor Mele din toate țările, în care le-am izgonit; le voi aduce înapoi în pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți.”

Ce scrie E.G.W. despre starea predicatorilor noștri?

E.G.W.: “Vă spun că nu puțini predicatori dintre aceia care stau în fața poporului spre a le explica Scripturile sunt murdăriți. Inimile lor sunt stricate și mâinile lor necurate.” 5T 78, ed. engl.

„Mulți dintre cei care azi predica adevărul, nu au fost niciodată pocaiti.” 1888 505

„Un vai înfricoșător este rostit împotriva acelor care predică adevărul, care nu sunt sfințiți prin el. Nu toți aceia care predică adevărul vor fi salvați prin el. Îngerul zise: ‘Curățiți-vă, cei care purtați uneltele Domnului’ (Isaia 52:11).” 1T 251(3).

Mica 3:1,5: “Am zis: ‘Ascultați, căpetenii ale lui Iacov, și mai mari ai casei lui Israel! Nu este datoria voastră să cunoașteți dreptatea?’... ‘Așa vorbește Domnul despre prorocii care rătăcesc poporul Meu, care, dacă au de mușcat ceva cu dinții, vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul’.”

De ce sunt totuși atât de iubiți predicatorii de către membrii bisericii?

E.G.W.: “O mare majoritate a bărbaților și femeilor care mărturisesc a crede adevărul favorizează solii blânde. Ei nu doresc ca greșelile și păcatele lor să fie scoase la iveală. Ei doresc predicatori amabili care nu trezesc conștiința de vinovăție prin faptul că spun adevărul. Ei aleg oameni care-i măgulesc și demonstrează un spirit “bun” în timp cei ei ponegrec pe servitorii credincioși ai lui Dumnezeu...” TDG 55.

Ieremia 5:31: “Prorocii prorocesc neadevăruri, preoții stăpânesc cu ajutorul lor, și poporul Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veți face la urmă?”

Isaia 30:9-10: “Scrie că: ‘Poporul acesta este un popor răzvrătit, niște copii mincinoși, niște copii care nu vor să asculte Legea Domnului, care zic văzătorilor: ‘Să nu vedeți!’ și prorocilor: ‘Să nu prorociți adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, prorociți-ne lucruri închipuite!’”

Desigur, nu este plăcut dacă tot timpul se atenționează păcatele. Ar fi într-adevăr mai bine dacă am vorbi mai mult despre iubirea lui Hristos. N-ar fi mai bine să fim ceva mai liberali, și astfel să nu fie nimeni provocat?!

E.G.W.: “Fratele E. mi-a sugerat că ar fi mai plăcut pentru popor dacă aş vorbi mai puțin despre datorie și mai mult despre iubirea lui Isus. Dar aş vrea să vorbesc așa cum Spiritul Domnului mă influențează. Domnul știe cel mai bine de ce are nevoie acest popor.” 3 SM 64.

“Această religie fățarnică, această religie care face păcatul ușor și care arată că iubirea lui Dumnezeu este veșnică pentru păcătos, îl încurajează pe păcătos să creadă că Dumnezeu îl mântuiește în timp ce rămâne în păcat și este conștient de el. Acesta este drumul pe care merg mulți care pretind a crede adevărul prezent... Aici trebuie să fie o luptă a fiecărui nerv, spirit și mușchi pentru a părăsi lumea, obiceiurile, practicile și modele ei...” 3 SM 155.

Așa este, întotdeauna persoanele trimise de Dumnezeu să avertizeze nu sunt iubite, în vreme ce predicatorii care liniștesc și accentuează iubirea lui Isus, harul și mila, sunt iubiți de popor.

E.G.W.: “Noi laudăm predicatorul care vorbește mai mult deespre harul, mila și iubirea lui Isus, care nu o ia așa în serios, să amintească obligațiile, care nu avertizează de pericolul fățarniciei sau despre groaznica mânia a lui Dumnezeu.” TDG 55.

“În viziune mi-au fost arătate multe cazuri unde oamenii și-au atras drizgrația

lui Dumnezeu pentru că slujitorii au neglijat să ia măsuri împotriva nedreptăților și păcatelor care există între ei. Aceia care au scuzat aceste nedreptăți au fost considerați de popor ca fiind foarte amabili și cu o dispoziție plăcută, și aceasta numai pentru faptul că ei evită să-și îndeplinească o datorie biblică destul de importantă. Această însărcinare nu a plăcut gândurilor lor, și de aceea ei au ocultat-o.” 5T 666.

„Mulți preținși creștini privesc la acei bărbați care nu mustră și nu osândesc păcatul ca la niște oameni evlavioși cu adevărat creștini, în timp ce pe aceia care stau cu îndrăzneală pentru apărarea dreptății și care nu renunță la integritatea lor pentru influențe nesfințite îi consideră ca pe unii cărora le-ar lipsi evlavia și spiritul creștin. Aceia care stau pentru apărarea onoarei lui Dumnezeu și păstrează curăția adevărului cu orice preț vor avea multe necazuri, după cum a avut Mântuitorul nostru în pustiu la ispitiri. Aceia care au un temperament cedător, care n-au curajul să osândească nedreptatea, ci tac când influența lor este necesară ca să ia apărarea dreptății împotriva oricărei apărări, pot evita unele dureri sufletești ca să scape de multe greutăți, dar vor pierde și orice răsplată bogată, și poate chiar propriile lor suflete. Aceia care sunt în armonie cu Dumnezeu și care prin credința în El primesc tărie de a se împotrivi nedreptății vor avea de suportat adesea lupte grele și vor fi siliți să stea mai mult singuri.” 3T 296.

„Aceasta înseamnă că pe aceia care predică lucruri blânde Dumnezeu nu-i va recunoaște ca păstori Săi și că un vai înfricoșător este asupra lor.” 1T 251.

Acesta prevede: „Aceasta înseamnă că pe aceia care predică lucruri blânde Dumnezeu nu-i va recunoaște ca păstori Săi și că un vai înfricoșător este asupra lor.” (1T 321) Ce se întâmplă cu aceia care întrețin acești “păstori”?

E.G.W.: “Un vai înfricoșător este rostit asupra acelor care predică adevărul, dar care nu sunt sfințiți prin el. Este valabil și pentru aceia care sunt gata de a primi și întreține pe nesfințiți când le slujesc în cuvânt și faptă...” Sch I 79.

“După cum zace un vai asupra acelor care practică adevărul în timp ce sunt cu inima și cu viața nesfințită, tot astfel zace un vai și asupra acelor care primesc și întrețin pe cei nesfințiți în pozițiile pe care ei nu le pot ocupa.” 2T 488.

Dumnezeu îi va chema pe alții

Dacă aproape nici un predicator nu corespunde înaltei sale chemări, cine trebuie atunci să îndeplinească această datorie?

E.G.W.: “Zilele când în comunitate vor avea loc mari tulburări și va fi o mare confuzie se apropie repede. Satana, îmbrăcat în veșminte de înger, îi va amăgi dacă va fi cu puțință și pe cei aleși. Atunci vor exista mulți zei și mulți domni, și orice vânt de învățătură va sufla. Aceia care au dat un omagiu suprem “așa numitei științe” (1 Tim. 6:20) nu vor fi atunci conducători. Aceia care s-au încrezut în intelect, în geniu sau în alte talente nu vor sta în prima linie și în fruntea coloanei. Ei n-au ținut pasul cu lumina. Atunci turma nu va mai fi încredințată acelora care s-au dovedit a fi necredincioși. În ultima lucrare solemnă nu vor lua parte decât puțini bărbați mari. Ei sunt stăpâniți de mulțumirea de sine și nu depind de Dumnezeu, și de aceea El nu-i poate întrebuința. Domnul are slujitori credincioși, care în timpul de cernere și cercetare vor ieși la iveală. Există suflete prețioase ascunse în acest timp, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal... Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor se vor stinge în întuneric. Pleava ca un nor va fi adusă de vânt chiar și pe locurile unde vedem numai arii de grâu bogat. Toți aceia care își adună podoabele Sanctuarului, dar care nu sunt îmbrăcați cu dreptatea lui Hristos, vor fi atunci văzuți în propria lor goliciune. Când pomii fără fructe vor fi tăiați ca unii care ocupă locul degeaba, când mulțimea de frați falși vor fi deosebiți de cei adevărați, atunci cei ascunși vor fi dați la iveală și cu strigăte de osanale se vor înșira sub steagul lui Hristos.” 5T 77-78.

“Totuși în ceasul celei mai mari primejdii, Dumnezeul lui Ilie va ridica unelte omenești ca să aducă o solie ce nu va putea fi adusă la tăcere... Se va auzi glasul unei muștrări aspre. Bărbați chemați de Dumnezeu vor denunța cu îndrăzneală unirea bisericii cu lumea.” PR 130.

“Când Dumnezeu îi va unge cu Spiritul Său pe acești bărbați, ei vor lucra. Ei vor vesti cuvântul Domnului și vor ridica glasul lor, ca o trâmbiță. Adevărul nu va scădea în valoare și nu-și va pierde puterea în mâinile lor. Ei vor arăta poporului fărădelegile sale și casei lui Iacov păcatele ei.” MS 359.

Atunci li se cere membrilor simpli să se roage pentru acest curaj de a adresa bisericii un cuvânt clar.

E.G.W.: “Dumnezeu are nevoie de oameni ca Ilie, Natan și Ioan Botezătorul, care vestesc cu credincioșie solia lui fără a ține seama de urmări, oameni care vestesc cu îndrăzneală adevărul, chiar dacă i-ar costa tot ce au ei.” PR 100, ed. germ.

“Dumnezeu cheamă oameni cu o credincioșie decisivă. El nu a folosit în timp de criză <religioasă> oameni cu două păreri. El vrea oameni care pun mâna pe un lucru greșit și zic: ‘Aceasta nu este după voia Domnului’.” 2 SM 153.

“Azi este necesară o voce a unei mustrări aspre, pentru că păcate dureroase au despărțit poporul lui Dumnezeu. Necredința a ajuns la modă rapid. ‘Nu vrem ca acest om să domnească peste noi’ este lozinca a mii <de oameni>. Predicile blânde care sunt predicate nu lasă nici o impresie durabilă. Trâmbița nu dă un ton lămurit. Oamenii nu sunt atinși în inimă de adevărurile clare și aspre ale Cuvântului lui Dumnezeu. Sunt mulți preținși creștini care dacă ar trebui să-și exprime adevăratele sentimente ar zice: ‘De ce este necesară o vorbire clară?’... Astfel argumentează oameni, care de fapt ar trebui să stea ca păzitori ai poruncilor lui Dumnezeu, până când în mod tactic au luat locul credincioșilor, și păcatul va rămâne nemustrat. Când se va auzi iarăși în biserică vocea unei mustrări credincioase?” RH 11.9.1913.

“Mărturia examinatoare a Spiritului lui Dumnezeu ‘îi va despărți de Israel pe aceia care au fost întotdeauna în război cu mijloacele pe care Dumnezeu le-a rânduit să țină stricăciunile departe de comunitate. Nedreptatea trebuie numită nedreptate. Păcatele grave trebuie să fie numite cu numele lor adevărat. Toți cei din poporul lui Dumnezeu să se apropie mai mult de El... Atunci vor vedea păcatul în adevărata lumină, și vor înțelege cât de insultător este el în ochii lui Dumnezeu. Mărturia simplă și directă trebuie să fie vie în comunitate, sau blestemul lui Dumnezeu va zăcea asupra poporului Său, tot așa de sigur ca și asupra vechiului Israel din pricina fărădelegilor lor.” 5T 667.

“Solia mea către voi sună: ‘Nu mai ascultați răstălmăcirea adevărului fără ca să protestați...’” AB I 198.

“Acum e nevoie de bărbați hotărâți și cu îndrăzneală care să vestească toată hotărârea lui Dumnezeu; de bărbați care să nu doarmă ca ceilalți, ci să vegheze și să fie treji.” 5T 154.

Ezechiel 3:11: “Du-te la prinșii de război, la copiii poporului tău; vorbește-le, și fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeu!’”

E.G.W.: “Atâta timp cât Dumnezeu are o biserică, vor fi unii care vor striga în gura mare fără oprire și care vor fi instrumentele Sale pentru a mostra păcatul și egoismul. Ei nu se vor opri până nu vor vesti tot scopul lui Dumnezeu, indiferent dacă oamenii vor să audă...” 2 SG 284.

“Nu vreți să-l căutați pe Dumnezeu în cea mai mare umilință, pentru ca să puteți vesti solia către Laodicea în cuvinte clare și lămurite? Unde sunt păzitorii lui Dumnezeu care vor vedea primejdia și vor da avertismentul? Fiți siguri că de pe buzele omenești trebuie să pornească solii insuflate de Spiritul Sfânt. ‘Strigă în gura mare, nu cruța... arată poporului Meu fărădelegile sale și casei lui Iacov păcatele ei’...” MS 259.

“Ioan Botezătorul a întimpinat păcatul cu o muștrare deschisă, atât la oameni

cu ocupație umilă cât și la cei cu poziție înaltă. El a declarat adevărul regilor și nobililor, chiar dacă l-au ascultat sau l-au respins. El a vorbit personal și direct. El i-a mustrat pe fariseii sinedriului pentru că religia lor consta în formalități și nu în dreptatea purității gata de ascultare... El i-a vorbit lui Irod despre căsătoria lui cu Irodiada, zicând: ‘Nu este legal să trăiești cu ea’... Exact o astfel de lucrare și de solie ca a lui Ioan va fi dusă în aceste ultime zile... Solia pe care o purtăm trebuie să fie tot atât de directă ca a lui Ioan.” 2 SM 149-151.

“Mulți dintre aceia care pretind a crede adevărul vor zice, dacă va trebui să-și exprime sentimentele lor: ‘Din ce motiv este necesară o vorbire atât de clară?’ Ei ar putea întreba de asemenea: ‘De ce le-a spus Ioan Botezătorul fariseilor: ‘Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?’ (Matei 3:7). De ce a provocat el mânia Irodiadei prin a-i spune lui Irod că este ilegal pentru el să trăiască cu soția fratelui lui?’ El și-a pierdut viața prin faptul că a vorbit atât de clar.” SE 15, 149, ed. engl.

Dar nu există oameni serioși de rugăciune, amabili și iubitori și care au interes în lucrurile lui Dumnezeu, al căror mod de a fi nu permite un astfel de cuvânt de avertizare?

E.G.W.: “Eli era amabil, iubitor și bun, și avea un interes sincer în slujirea lui Dumnezeu și în propășirea cauzei Sale. El era un bărbat care avea putere de rugăciune. El nu s-a răzvrătit niciodată împotriva cuvintelor lui Dumnezeu. Dar totuși îi lipsea ceva: el nu avea acea statornicie de caracter ca să mustre păcatul și să execute dreptatea împotriva păcătosului, așa încât Dumnezeu să se poată sprijini pe el ca să-l păstreze pe Israel curat. El nu a adăugat la credința lui curajul și puterea de a zice ‘nu’ la timpul potrivit. Păcatul este păcat, și dreptatea este dreptate. Glasul trâmbiței de avertizare trebuie făcut să răsunе. Noi trăim într-o generație grozav de nelegiuită. Slujirea de Dumnezeu se va strica dacă la orice post de datorie nu vor fi puși bărbați cu vedere largă.” 4T 534.

Pentru ce trăsături de caracter trebuie să ne rugăm?

E.G.W.: “Dumnezeu cunoaște caracterul. El vede temperamentul oamenilor pe care El i-a ales. El știe că numai acei bărbați serioși, fermi și cu simțuri solide vor vedea această lucrare în importanța ei vitală și vor pune o astfel de fermitate și hotărâre în mărturiile lor încât vor sfărâma barierele lui Satana.” MS 360.

Dar dacă eu declar aceste avertizări destinate bisericii, toți vor crede că mi-am pierdut mințile și nu mă vor lua în serios, pentru că ei cred că totul

este în ordine cu biserica.

E.G.W.: “În vechime, când Ilie era trimis la popor cu o solie de la Dumnezeu, ei nu luau în seamă avertismentul. Ei îl credeau de o asprime nefolositoare. Ei credeau chiar că el trebuia să-și fi pierdut mințile, pentru că el declara poporul favorizat de Dumnezeu ca fiind păcătos socotea fărădelegile lui atât de grave încât judecățile lui Dumnezeu aveau să izbucnească asupra lor. Satana și oastea lui au fost întotdeauna răscolate împotriva acelor care duc solii de avertizare și care mustră păcatele. Cei neconsacrați se vor uni de asemenea cu vrăjmașul sufletelor, pentru a face ca lucrarea servilor credincioși ai lui Dumnezeu să fie cât mai aspră posibil.” 3T 254-255.

Dar dacă voi spune ceva, nimeni nu va fi impresionat, pentru că vocea mea nu are multă greutate în biserică.

E.G.W.: “Totuși când se prezintă o idee nouă asupra Scripturii, mulți nu întreabă: ‘Este ea adevărată? Sau este ea în armonie cu cuvântul lui Dumnezeu?’ Ci: ‘De cine este ea adusă?’ Și dacă ea nu vine prin unealta care le place lor, ei nu o primesc. Ei sunt atât de pe deplin satisfăcuți de ideile lor încât nu vor să examineze dovezile Scripturii cu dorința de a învăța, ci refuză să arate interes, mai mult din cauza prejudecăților lor. Domnul lucrează adesea prin aceia de la care nici nu ne-am așteptat; El ne surprinde prin uneltele alegerii Sale proprii; în timp ce trece pe lângă acei bărbați de la care noi ne-am așteptat ca să vină lumina prin ei. Dumnezeu dorește ca noi să primim adevărul pentru meritele Sale proprii, pentru că el este adevărul.” MS 96.

Împotrivirea

Atunci se vor ridica respingeri și împotriviri contra oamenilor credincioși.

E.G.W.: “În biserică s-au ridicat împotriviri contra mărturiei clare. Unii nu vor suporta aceasta. Ei doresc să li se vorbească blând. Și când falsitatea unora este atinsă, atunci ei se plâng de asprime și trec de partea celor greșiți. Așa cum Ahab i-a declarat lui Ilie: ‘Tu ești acela care nenorocеști pe Israel’, ei sunt gata să privească cu neîncredere și îndoială la aceia care vestesc mărturia clară, și ca Ahab care a trecut cu vederea falsurile care trebuiau mustrate și avertizate. Când biserica se abate de la Dumnezeu, ea disprețuiește mărturiile clare și se plânge că

este tratată cu asprime și duritate. Este o dovadă tristă despre condiția bisericii... Eu am văzut că unii se vor ridica contra lămuritei Mărturii. Ea nu se potrivește cu sentimentele lor. Ei ar vrea mai bine să li se vorbească lucruri blânde și să li se vestească 'Pace, pace'. *Eu am văzut că biserica este într-o condiție periculoasă, ca niciodată până acum.* Dar puțini au o experiență în cele religioase. În curând va trebui să aibă loc cernerea pentru a curăți biserica..." 2 SG 283-284.

"Spiritul de împotrivire contra mustrărilor, care a dus la prigonirea și încarcerarea lui Ieremia, există și astăzi. Mulți refuză să primească avertismentele repetate și preferă să asculte mai bine de învățători falși, care încurajează vanitatea lor și le trec cu vederea faptele lor rele. În timp de strâmtorare, unii ca aceștia nu vor avea un refugiu sigur, și nici un ajutor din cer. Servii aleși ai lui Dumnezeu trebuie să întâmpine cu curaj și răbdare încercările și suferințele care vin asupra lor prin defăimări, nesocotire și întortochiere. Ei vor continua să facă cu credincioșie lucrarea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o ca s-o facă, aducându-și aminte că și profeții din vechime, Mântuitorul fiilor oamenilor și apostolii Săi au avut de îndurat aceleași abuzuri și persecuții pentru cauza cuvântului adevărului." PR 306-307.

Matei 5:10-12: "Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția Cerurilor! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa i-au prigunit și pe prorocii care au fost înainte de voi."

Ezechiel 3:6-7: "Nu la niște popoare mari, cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ale căror cuvinte să nu le poți pricepe. Negreșit dacă te-ai trimite la ele, te-ar asculta! Dar casa lui Israel nu va voi să te asculte, pentru că nu vrea să M-asculte; căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită."

Ieremia 35:14-1: "Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt păzite; căci ei nu beau vin până în ziua de azi, și ascultă astfel porunca tatălui lor. Iar Eu v-am vorbit, și devreme și târziu, și nu M-ați ascultat! V-am trimis pe toți slujitorii Mei, prorocii, i-am trimis într-una la voi să vă spună: 'Întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptați-vă faptele, nu mergeți după alți dumnezei ca să le slujiți, și veți rămâne în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri! Dar voi n-ați luat aminte și nu M-ați ascultat!'" (comp. Ier. 7:25,26).

... și deasemenea.

E.G.W.: "Nici un suflet să nu se plângă împotriva servilor lui Dumnezeu care îi duc o solie trimisă din cer. Să se înceteze de a se mai căuta defectele

lor, zicându-se: ‘Ei sunt prea pozitivi, vorbirea lor este prea aspră.’ Se poate ca vorbirea lor să fie prea aspră, dar nu este oare necesară? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor dacă nu vor să ia aminte la glasul Său și la solia Sa. El îi va denunța pe aceia care se împotrivesc cuvântului Lui.” MS 358.

“Nu se poate da o dovadă mai lămurită cu privire la puterea înșelătoare a lui Satana decât faptul că mulți care se lasă călăuziți de el în felul acesta se înșeală singuri, crezând că sunt în slujba lui Dumnezeu. Când s-au răzvrătit împotriva autorității lui Moise, Core Datan și Abiram au crezut că se împotrivesc numai unui conducător omenesc, unui om ca și ei, și în cele din urmă credeau că de fapt îi fac un serviciu lui Dumnezeu; dar lepădând instrumentul ales de Dumnezeu, Îl lepădau pe Hristos și defăimau Duhul lui Dumnezeu. În același fel cărturarii și bătrânii iudeilor din timpul lui Hristos, care manifestau mult zel pentru onoarea lui Dumnezeu, L-au răstignit pe Fiul Lui. Același duh domnește în inima acelora care și-au propus să urmeze propria voință contrar celei a lui Dumnezeu.” PP, cap. 61, pag. 732; 1T 732 (657).

“Aceste mustări și avertismente tulbură liniștea acestor santinele adormite și iubitoare de tihnă, și ele nu le plac. Ei zic în inimile lor, deși nu prin cuvinte: ‘Aceasta nu este necesară. Este prea severă și prea aspră. Acești oameni se tulbură și se agită în zadar, și par a nu fi voioși să ne dea vreo pace sau liniște. (Naum 16:3). Ei nu sunt voioși ca noi să avem tihnă, pace sau fericire. Numai o muncă activă, o osteneală și o veghere necurmată îi poate mulțumi pe acești păzitori greu de a le intra în voie. De ce nu ne profetesc ei lucruri plăcute și să strige: ‘Pace, pace’? Atunci orice lucru ar merge liniștit.’

Acestea sunt adevăratele simțăminte ale multora din poporul nostru. Iar Satana tresaltă la succesele lui de a stăpâni mințile acelora care mărturisesc a fi creștini. El i-a amăgit, le-a întunecat mințile, și-a înfipt *steagul său infernal drept în mijlocul lor, și ei sunt atât de amăgiți încât nu știu că el este*. Poporul nu și-a ridicat chipuri cioplite, totuși păcatul lor nu este mai mic în ochii lui Dumnezeu. Ei se închină mamonei. Ei iubesc câștigul lumesc. Unii vor face orice sacrificiu de conștiință pentru a-și ajunge scopul lor. Pretinsul popor al lui Dumnezeu este egoist și îngrijitor numai de sine. Ei iubesc lucrurile acestei lumi și au împărtășire cu lucrurile întunericului. Ei au plăcere de nedreptate. Ei sunt idolatri, și sunt mai răi, mult mai răi în ochii lui Dumnezeu decât păgânii închinători la chipuri care n-au cunoștință de o cale mai bună.” 2T 371.

Dacă această solie de avertizare către Laodiceea vine de la Dumnezeu, cine va fi atunci prin respingerea ei lepădat?

E.G.W.: “Aceia care-l disprețuiesc și îl leapădă pe solul credincios al lui

Dumnezeu arată dispreț nu numai față de om, ci și față de Domnul care l-a trimis. Sunt lepădate cuvintele lui Dumnezeu, îndemnurile Lui, sfaturile Lui. Autoritatea Lui era acum cea respinsă.” PP 625, ed. nouă.

Luca 10:16: “Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

E.G.W.: “Eu nu am dat o solie de lingușire pentru aceia care au fost timp îndelungat călăuze false, ducând sufletele pe căi sucite. Dacă lepădați delegații lui Hristos, trimiși ca soli, atunci Îl lepădați pe Hristos.” MS 88.

Trebuie să luăm o poziție atât de hotărât mustrătoare, chiar dacă unii sunt total împotriva noastră?

E.G.W.: “Mulți preținși creștini privesc la acei bărbați care nu mustră și nu osândesc păcatul ca la niște oameni evlavioși și creștini într-adevăr, în timp ce pe cei care stau cu îndrăzneală pentru apărarea dreptății și care nu renunță la integritatea lor pentru influențe nesfințite îi consideră ca pe unii cărora le-ar lipsi evlavia și spiritul creștin. Aceia care stau pentru onoarea dreptății lui Dumnezeu și păstrează curăția adevărului cu orice preț vor avea multe necazuri, așa după cum a avut Mântuitorul nostru în pustiul ispitirii. Aceia care au un temperament cedător, care n-au curajul să osândească nedreptatea, ci tac atunci când influența lor este necesară ca să ia apărarea dreptății împotriva oricărei apăsări, pot evita multe dureri sufletești și scăpa de multe greutăți, dar vor pierde și orice răsplată bogată, și poate chiar propriile lor suflete. Aceia care sunt în armonie cu Dumnezeu și care prin credință în El primesc tăria de a l se împotrivi nedreptății și de a sta pentru apărarea dreptății vor avea de suportat adesea lupte grele și vor fi siliți adesea să stea mai mult singuri.” 3T 295-296.

Disputa care se întinde aici este prea explozivă pentru mine. Eu voi rămâne pentru început singur și voi aștepta.

E.G.W.: “Dacă Dumnezeu urăște un păcat mai mult decât pe altul, din câte se face vinovat poporul Său, în timp de nevoie nu se mai ține seamă de aceasta. Indiferența și neutralitatea într-o criză religioasă este privită de Dumnezeu ca o crimă grozavă, echivalentă cu cel mai rău tip de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu.” 3T 274-275.

“Nu va avea sfatul lui Hristos nici un efect asupra bisericii? De ce șovăiți între două păreri? Dacă Domnul este adevăratul Dumnezeu, atunci urmați-l; dacă este Baal, atunci urmați-l pe el. Urmașii lui Hristos nu au nici un drept de a

rămâne pe terenul neutralității. Este mai multă speranță pentru un dușman deschis decât pentru cineva care rămâne neutru.” RH 25.02.1902.

Cernerea

Ce se va întâmpla cu Laodiceea?

Apocalipsa 3:16: “Dar fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.”

E.G.W.: “În balanțele Sanctuarului, biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este cântărită. Ea va fi judecată după privilegiile și avantajele pe care le-a avut. Dacă viața ei spirituală nu corespunde cu avantajele pe care cu un preț nemăsurat Hristos le-a revărsat asupra ei, dacă binecuvântările oferite ei nu au pregătit-o pentru lucrarea care i-a fost încredințată, se va rosti asupra ei sentința: ‘Aflat cu lipsă!’ Ea va fi judecată după lumina revărsată, după ocaziile date.” 8T 194.

Matei 8:11,12: “Dar vă spun că vor veni mulți de la Răsărit și de la Apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția Cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunerecul de afară, unde va fi plînsul și scrișnirea dinților.”

Ca adventiști, noi avem o înaltă chemare. Ce se va întâmpla dacă nu corespundem chemării?

E.G.W.: “Despre aceia care se laudă cu lumina deși refuză să umble în ea, Hristos zice: ‘De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și tu, Capernaume, (adventiștii de Ziua a Șaptea care au avut o mare lumină) vei fi înălțat oare până la cer (din punct de vedere al privilegiilor)? Vei fi pogorât în Locuința Morților, căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de azi.’ Matei 11:24.” [Notă: Cuvintele din paranteză sunt ale E.G.W.]. RH 01.08.1893.

Aceasta se referă numai la poporul Israel. Este posibil ca istoria acestui popor să se repete cu noi, adventiștii?

E.G.W.: “Încercările copiilor lui Israel și poziția luată de ei cu puțin înainte de prima venire a lui Hristos mi-au fost arătate pentru a ilustra starea poporului lui Dumnezeu și experiențele lor chiar înainte de a doua venire a lui Hristos.” RH

18.02.1890 (Vezi și caietul I, pag. 33).

“Satana se luptă să repete istoria lui Israel în zilele noastre.” PP 793.

“Păcatul vechiului Israel consta în nesocotirea voinței expresive a lui Dumnezeu și în umblarea pe căile lor proprii, după cum îi conduceau inimile lor nesfințite. Israelul modern calcă aproape întocmai pe urmele lor și dizgrația Domnului planează tot așa de sigur și asupra lor.” 5T 90.

“Între dezvoltarea mișcării advențe și istoria poporului Israel există o mare asemănare.” Sch I 413.

“Lațurile lui Satan sunt puse pentru noi tot așa de adevărat cum au fost puse și pentru copiii lui Israel, chiar înainte de a intra în pământul Canaan. Noi repetăm istoria acestui popor.” 5T 153.

Stăm dar tot atât de rău ca și poporul Israel, care a uitat în pustiu atât de repede ce a făcut Dumnezeu pentru ei?

E.G.W.: “Eu am văzut că mulți care pretind a crede adevărul ultimelor zile sunt străini față de murmurările copiilor lui Israel în pelerinajul lor. Ei nu au priceput că, după toată minunata purtare de grijă a lui Dumnezeu, sunt atât de nemulțumitori și-au uitat ce a făcut Dumnezeu pentru ei. Îngerul a spus: ‘Voi v-ați purtat mai rău ca ei.’” SG vol. 4B , pag. 15 (compară cu Ezechiel 16:51,52).

1 Corinteni 10:11: “Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

E.G.W.: “La mulți strigătul inimii a fost: ‘Noi nu vrem ca acesta să domnească peste noi’. *Baal, Baal este alesul*. Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostat, pentru că își aleg calea lor proprie și părăsesc calea Domnului.” MS 408.

Nu face starea noastră arătată de Dumnezeu prin Spiritul Profetic necesar faptul ca Dumnezeu să curețe această biserică?

E.G.W.: “El va curăți biserica Sa așa după cum Hristos a curățit templul în timpul lucrării Sale pe pământ.” WA 522-523, ed. germ.

1 Petru 4:17: “Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?”

Ezechiel 9:6, u.p.: “Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!” Ei au început cu bătrânii care erau înaintea Templului.”

E.G.W.: “Noi înțelegem că biserica - Sanctuarul Domnului - va fi prima care va primi mânia lui Dumnezeu.” Sch II, 55. (5T 211, ed. engl.).

Ieremia 25:29: “‘Căci iată că în cetatea peste care se cheamă Numele Meu, încep să fac rău: și voi să rămâneți nepedepsiți?’ ‘Nu veți rămâne nepedepsiți, căci voi chema sabia peste toți locuitorii pământului’, zice Domnul oștirilor.”

Trăim noi deja în timpul cernerii?

E.G.W.: “Am văzut că ne aflăm în timpul cernerii. Satana lucrează cu toate puterile lui ca să smulgă sufletele din mâna lui Hristos...” 1T 407.

“Dumnezeu cerne acum poporul Său punând la probă intențiile și motivele lor. Mulți nu vor fi decât pleavă, și nu grâu - nu vor mai avea valoare.” 4T 52.

“Suntem în timpul cernerii. În timpul în care tot ce se poate clătina va fi clătinat. Domnul nu-i va scuza pe aceia care cunosc adevărul dacă nu ascultă de poruncile Sale în cuvânt și faptă.” 6T 331.

“Dezbinări vor veni în biserică. Se vor dezvolta două partide. Grâul și neghina vor crește împreună pentru seceriș.” 2 SM 114.

Ieremia 6:29,30: “Foalele ard, plumbul este topit de foc; degeaba curățesc, căci zgura nu se dezlipsește. De aceea se vor numi argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat.”

În ce va consta cernerea?

E.G.W.: “Eu am întrebat despre însemnătatea acestei cernerii pe care o văzusem, și mi-a fost arătat că ea va fi provocată de mărturia directă adusă la lumină prin sfatul Martorului credincios către comunitatea Laodiceea. Aceasta va avea un efect asupra inimii aceluia care o primește, și-l va face să ridice sus stindardul și să vestească adevărul drept. Unii nu vor suporta această mărturie directă. Ei se vor ridica împotriva ei și aceasta va provoca o cernere în poporul lui Dumnezeu.” 1T 174.

“Mărturia examinatoare a Spiritului lui Dumnezeu ‘va despărți de Israel’ pe aceia care au fost întotdeauna în război cu mijloacele pe care Dumnezeu le-a rânduit ca să țină stricăciunile departe de comunitate. Nedreptatea trebuie numită nedreptate. Păcatul grav trebuie să fie numit cu numele lui adevărat.” 5T 676.

Astfel de solii adresate Bisericii vor aduce cu siguranță nemulțumire în biserică.

E.G.W.: “Solii foarte pătrunzătoare vor fi rostite prin oameni pe care Dumnezeu i-a hotărât pentru aceasta - solii care sunt destinate pentru a avertiza și răscoli poporul. Când unii se vor simți ofențați... de asemenea avertizări și vor

respinge lumina și dovezile, astfel putem să recunoaștem că noi vestim în mod practic examinatoarea solie pentru timpul nostru.” SE 313, ed. germ.

Jeremia 20:8,10: “Căci ori de câte ori vorbesc, trebuie să strig: ‘Silnicie și apăsare!’ Așa încât cuvântul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua... Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. ‘Înviniți-l’, strigă ei, ‘haidem să-l învinuim!’ Toți cei care trăiau în pace cu mine pândesc să vadă dacă mă clatin, și zic: ‘Poate că se va lăsa prins, vom pune mâna pe el și ne vom răzbuna pe el!’”

Legea Duminicală

Când va arăta cernerea ultimul ei efect?

E.G.W.: “Timpul când încercarea va veni pentru orice suflet nu mai este departe. Semnul fiarei ne va fi impus tuturor. Acelora care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei nu le va veni greu să se supună autorităților decât să se expună la batjocură, la insultă și la amenințări cu închisoarea și moartea. Lupta se dă între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp aurul va fi despărțit de zgură în comunitate. Aurul adevărat se va deosebi lămurit de cel fals. Când pomii fără fructe vor fi tăiați, ca unii care ocupă locul degeaba, când mulțimea de frați falși vor fi deosebiți dintre cei adevărați, atunci cei ascunși vor fi dați la iveală, și cu strigăte de osanale se vor înșira sub steagul lui Hristos.” 5T 78.

Persecuție din propriile noastre rânduri

Nu se va ridica atunci persecuție din propriile noastre rânduri?

E.G.W.: “Când se apropie furtuna, mulți dintre credincioșii soliei îngerului al treilea care n-au fost sfințiți prin trăirea adevărului vor părăsi credința și vor trece în rândurile opoziției. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se din spiritul ei, aceștia ajung să vadă lucrurile cam în aceeași lumină; și când vine încercarea, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară și populară. Bărbați de talent și cu prezentare plăcută, care altădată se bucurau în credința adevărului, întrebunțează acum puterile lor ca să amăgească pe alții și să-i ducă în rătăcire. Ei ajung cei mai înverșunați dușmani ai fraților lor de altădată. Când păzitorii Sabatului vor fi aduși înaintea curților de judecată, ca să dea răspuns pentru credința lor, acești

apostați vor fi atunci agenții cei mai credincioși, și prin mărturii false și insinuări să întărească pe cârmuitori împotriva lor.” SV 493.

Aceasta înseamnă că există adventiști care astăzi încă păzesc Sabatul, dar care atunci vor renunța la el, și care vor fi trădătorii fraților lor de altădată?!

E.G.W.: “Eu am văzut că pretinsa biserică și pretenșii adventiști ne vor trăda catolicilor ca și Iuda, pentru a obține influența lor contra adevărului. Sfinții vor fi atunci un popor neînsemnat care le este puțin cunoscut catolicilor. Dar biserica și adventiștii cu numele, care știu despre credința și obiceiurile noastre, îi vor trăda pe sfinți (pentru că ei ne urăsc datorită Sabatului, pe care ei nu pot să-l combată) și îi vor denunța catolicilor ca pe cei care nu respectă rânduielile poporului; asta înseamnă a păzi Sabatul și a călca duminica.” Sp. M. 1.

“Aceia care sunt fără griji în păzirea Sabatului vor simți o mare pierdere. Domnul duce o luptă cu pretinsul Său popor în aceste ultime zile. În această luptă, oameni din pozițiile de răspundere vor avea o purtare asemănătoare celor din zilele lui Neemia. Ei nu numai că vor ignora și respinge sabatul, ci vor și încerca să-l țină la distanță de alții, prin faptul că îl vor îngropa în tradiții și în gunoiul obiceiurilor. În biserici și în mari adunări în aer liber, predicatori vor accentua poporului nevoia de a păzi prima zi a săptămânii. Vor fi catastrofe pe apă și pe uscat, iar aceste nenorociri vor crește, catastrofe vor urma una după alta, iar grupa cea mică a păzitorilor sabatului va fi arătată cu degetul, ca aceia care aduc mânia lui Dumnezeu prin călcarea duminicii. Satana provoacă această eroare pentru a putea captiva lumea.” RH 18.3.1884.

“Avertismentele pe care acomodarea cu lumea le-a adus la tăcere sau le-a reținut trebuie date prin cele mai grozave împotriviri din partea vrăjmașilor credinței noastre. Și în acest timp clasa superficială și conservativă a cărei influență a întârziat tot mai mult progresul lucrării vor lepăda credința și vor lua poziție de partea vrăjmașilor lor declarați, către care simpatiile lor au năzuit încă de mult. Acești apostatați vor da atunci pe față cea mai înverșunată vrăjmășie și vor face tot ce stă în puterea lor ca să apese și să batjocorească foștii lor frați și să ațâțe indignare împotriva lor. Acest timp este chiar în fața noastră.” 5T 458.

“Când încercările se vor îngrămădi în jurul nostru, se va vedea atât despărțire cât și unire în rândurile noastre. Unii care sunt acum gata să ia armele de luptă în timp de adevărată primejdie vor da pe față că n-au clădit pe stânca solidă; ei vor ceda ispitei. Aceia care au avut marea lumină și privilegiul prețioase, dar care nu le-au folosit, sub un pretext sau altul, vor pleca dintre noi.” 6T 369.

“Apostolul Pavel ne avertizează că ‘unii se vor lepăda de la credință luând aminte la învățăturile amăgitoare și la învățături de demoni.’ La acest lucru trebuie

să ne așteptăm. Cele mai mari încercări pentru noi vor veni din partea acelor care au apărut odată adevărul, dar care apoi s-au abătut de la el și s-au întors spre lume și-l calcă în picioare cu ură și batjocură.” Ev. 386-387.

“Aceia care au fost priviți ca bărbați merituosi și drepti se dovedesc a fi conducători în apostazie și exemple de indiferență și abuzare de milostivirea lui Dumnezeu.” 5T 203.

Conducătorul tău este un rătăcitor

Vor sta atunci încă mulți frați care se găsesc azi în funcții de conducere, în prima linie a frontului?

E.G.W.: “Zilele când în comunitate vor avea loc mari tulburări și va fi o mare confuzie se apropie repede. Satana, îmbrăcat în veșminte de înger, îi va amăgi dacă-i va fi cu putință și pe cei aleși. Atunci vor exista mulți zei și mulți domni, și orice vânt de învățătură va sufla. Aceia care au dat un omagiu suprem “așa numitei științe” (1 Tim. 6:20) nu vor fi atunci conducători. Aceia care s-au încrezut în intelect, în geniu sau în alte talente nu vor sta în prima linie și în fruntea coloanei. Ei n-au ținut pasul cu lumina. Atunci turma nu va mai fi încredințată acelor care s-au dovedit a fi necredincioși. În ultima lucrare solemnă nu vor lua parte decât puțini bărbați mari. Ei sunt stăpâniți de mulțumirea de sine și neatârnați de Dumnezeu, și de aceea El nu-i poate întrebuița. Domnul are slujitori credincioși, care în timpul de cernere și cercetare vor ieși la iveală. Există suflete prețioase ascunse în acest timp, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui *Baal*... Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor se vor stinge în întuneric. Pleava ca un nor va fi adusă de vânt chiar și pe locurile unde vedem numai arii de grâu bogat. Toți aceia care își adună podoabele Sanctuarului, dar care nu sunt îmbrăcați cu dreptatea lui Hristos, vor fi atunci văzuți în propria lor goliciune. Când pomii fără fructe vor fi tăiați ca unii care ocupă locul degeaba, când mulțimea de frați falși vor fi deosebiți de cei adevărați, atunci cei ascunși vor fi dați la iveală și cu strigăte de osanale se vor înșira sub steagul lui Hristos.” 5T 77-78.

“Mulți vor sta la amvonurile noastre cu făclia profetiei false în mâinile lor, aprinsă de la făclia infernală a lui Satana. Dacă îndoielile și necredința sunt nutrite, *predicatorii credincioși vor fi îndepărtați de la acel popor* care crede că știe atât de multe. ‘Dacă ai fi cunoscut și tu măcar în această zi lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.’” MS 357.

Jeremia 2:8: “Preoții n-au întreat: ‘Unde este Domnul?’ Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești nu Mi-au fost credincioși, prorocii au prorocit

prin Baal și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor.”

Ieremia 10:21: “Păstorii s-au prostit, n-au căutat pe Domnul; pentru aceea n-au propășit, și li se risipesc toate turmele.”

Nu trebuie atunci să ne temem că mulți din conducătorii noștri de azi ne conduc în rătăcire?

Isaia 3:12: “...Poporul Meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!”

Isaia 9:16: “Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îi duc în rătăcire și cei ce se lasă povățuiți sunt pierduți.”

Matei 15:14: “Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”

Ieremia 50:6: “Poporul Meu era o turmă de oi pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi făceau să cutreiere munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitându-și staulul.”

E.G.W.: “Cu multă neplăcere, Domnul își retrace prezența Sa de la aceia care au fost binecuvântați cu multă lumină și care au simțit puterea cuvântului predicat altora. Ei au fost altădată servii Săi credincioși, favorizați cu prezența și conducerea Sa. Ei s-au depărtat de El și i-au dus și pe alții în rătăcire, și de aceea au căzut sub dizgrația lui Dumnezeu.” 5T 203-204.

“Oameni cu o judecată mărginită nu pot vedea că imitându-i pe acești bărbați, care le-au deschis adesea comorile cuvântului lui Dumnezeu, își vor primejdui sufletele cu siguranță. Isus este unicul model sigur. Oricât de sus ar fi stat un predicator în favoarea lui Dumnezeu, dacă neglijează să urmeze lumina dată lui de Dumnezeu, dacă refuză să fie învățat ca un copil, el va merge în întuneric și-i va duce și pe alții pe aceeași cale.” 5T 205-206.

Puțini nu se vor apostazia

Atunci stăm după cum ucenicii lui Isus în fața întrebării: ‘Cine poate atunci fi mântuit?’ (Matei 19:25; Luca 13:23)

E.G.W.: “În ultima viziune pe care am avut-o mi-a fost arătat înspăimântătorul fapt că numai o mică parte dintre aceia care mărturisesc acum adevărul vor fi sfințiți și mântuiți prin el...” 1T 574.

“Le-am istorisit lucrurile care mi-au fost arătate și le-am spus că numai un mic număr dintre aceia care mărturisesc acum a crede adevărul vor fi mântuiți - nu pentru că ei n-ar putea fi mântuiți, ci pentru că ei nu voiesc să fie mântuiți pe calea

rânduită de Dumnezeu.” 2T 445, ed. engl.

Luca 13:23,24: “Cineva I-a zis: ‘Doamne, oare puțini sunt cei care sunt pe calea mântuirii?’ El le-a răspuns: ‘Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea.’”

Isaia 10:21,22: “O rămășiță, rămășița lui Iacov, se va întoarce la Dumnezeul cel puternic. Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță se va întoarce, căci nimicirea este hotărâtă, făcând să se reverse dreptatea.”

Ieremia 3:14: “Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion.”

Mulți vor decădea...

E.G.W.: “A sta pentru apărarea dreptății când majoritatea ne vor părăsi, a duce luptele somnului când campioni sunt puțini - aceasta va fi încercarea noastră.” 5T 131.

“Nu vă înșelați - mulți se vor depărta de la credință, ascultând de spirite înșelătoare și de doctrinele oamenilor. În fața noastră stă Alfa acestui pericol. Omega va fi de o natură groaznică.” 1 SM 197.

“În viziunea de noapte am văzut două oștiri într-o luptă îngrozitoare. O oștire avea în frunte stindardul lumii; cealaltă avea în frunte stindardul scăldat în sângele prințului Emanuel. Steag după steag era lăsat să se târască prin țărână, când companie după companie din oștirea Domnului se unea cu vrăjmașul și seminție după seminție din rândurile vrăjmașului se unea cu poporul păstrător al poruncilor lui Dumnezeu...” 8T 30.

Nu vorbește deasemenea Dumnezeu în Biblie despre “rămășițe” sau “rămășiță”?

Ieremia 6:9: “Așa vorbește Domnul oștirilor: ‘Vor culege rămășițele lui Israel cum se culeg ciorchinele rămase dintr-o vie. Puneți din nou mâna pe ea, ca și culegătorul pe mlădițe.’”

Ieremia 44:28: “Aceia, în mic număr, care vor scăpa de sabie, se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda. Dar toată rămășița lui Iuda, toți cei ce au venit să locuiască în țara Egiptului, vor vedea dacă se va împlini cuvântul Meu sau al lor.” (Vezi și Ieremia 44:14; 23:3; Mica 2:12).

Nu se vor identifica cei rămași printr-o deplină ascultare față de

poruncile lui Dumnezeu și Mărturia lui Isus și Spiritul Profetic? (Apocalipsa 19:10).

Apocalipsa 12:17: “Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Un duh zdrobit

Prin ce se va recunoaște încă această rămășiță?

E.G.W.: “În timpul când primejdia și descurajarea bisericii va fi mare, mica ceată care umblă în lumină va geme și va suspina din pricina urăciunilor care se făptuiesc în țară. Dar rugăciunile lor vor fi înălțate mai des pentru biserică, deoarece umblă la fel ca lumea... În timpul când mânia Sa se va desfășura în judecăți, acești urmași umili și devotați ai lui Hristos se vor deosebi de restul lumii prin durerea sufletului lor, care se exprimă prin suspinuri și plângeri, prin muștrări și avertismente... Sufletele lor neprihănite sunt chinuite zi după zi de faptele și vorbirea nesfințită a celor nedrepți. Ei nu pot să oprească torentul năvălitor de nelegiuire și de aceea sunt plini de durere și de îngrijorare. Ei suspină înaintea lui Dumnezeu când văd credința disprețuită chiar în casele acelor care au avut mare lumină... Clasa de oameni care nu simte deloc durere pentru propria lor decădere spirituală, și nici nu suspină pentru păcatele altora, va fi lăsată fără pecetea lui Dumnezeu.” 5T 201-202.

Ezechiel 9:4: “Domnul i-a zis: ‘Treci prin mujlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urăciunilor care se săvârșesc acolo.’”

E.G.W.: “Pecetea lui Dumnezeu va fi pusă numai pe frunțile acelor care gem și suspină pentru toate urăciunile care se săvârșesc în țară.” 5T 204.

“... Dar rugăciunile lor vor fi înălțate mai ales pentru biserică, deoarece membrii ei umblă la fel ca lumea... În timpul când mânia Sa se va desfășura în judecăți, acești urmași umili ai lui Hristos se vor deosebi de restul lumii prin durerea sufletului lor, care se exprimă prin suspinuri și plângeri, prin muștrări și avertismente. În timp ce ceilalți caută să întindă o manită peste răul existent și să scuze marile nelegiuiri care predomină pretutindeni, aceia care au un zel pentru onoarea lui Dumnezeu și dragoste pentru suflete nu se vor odihni până când nu vor câștiga pe unii.” 5T 202.

Isaia 66:2 u.p.: “Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și

are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu.”

Isaia 57:15: “Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. ‘Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.’”

Jeremia 13:17: “Iar dacă nu vreți să ascultați, voi plânge în ascuns pentru mândria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi, pentru că turma Domnului va fi dusă în robie.”

Apocalipsa 3:19,20 p.p., 22: “Eu mustru și pedepsesc pe toți cei pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat... Cine are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul.”

Adevărata biserică a lui Dumnezeu

Este posibil ca organizația noastră bisericească, ca popor al lui Dumnezeu, să fie lepădată?

E.G.W.: “Există pericolul ca poporul lui Dumnezeu care păzește poruncile ca și iudeii să fie cântărit în balanța Sanctuarului și să fie găsit prea ușor.” YI 14.10.1897.

“Să se mândrească și să se fălească o biserică nemai depinzând de Dumnezeu, nemai proslăvind puterea Lui, și biserica aceea fără îndoială va fi părăsită de Domnul pentru a cădea la pământ.” 8T 102.

Ca iudeii? Există pericolul pentru noi de a fi lepădați ca iudeii? Asta nu se poate întâmpla.

E.G.W.: “Încercările copiilor lui Israel și poziția luată de ei cu puțin înainte de prima venire a lui Hristos mi-au fost arătate mereu și mereu pentru a ilustra experiența poporului Israel înainte de a doua venire a lui Hristos.” RH 18.02.1890.

“Există o mare asemănare între ridicarea mișcării advente și istoria poporului lui Israel.” Sch. I, 413.

“Noi repetăm istoria acestui popor.” 5T 160, ed. engl.

1 Corinteni 10:11: “Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

Dar nu era drept însă, că iudeii de-atunci, să se încredă a fi poporul lui Dumnezeu?

Ieremia 7:2-5: “Șezi la poarta Casei Domnului, vestește acolo cuvântul acesta, și spune: ‘Ascultați cuvântul Domnului, toți bărbații lui Iuda, care intrați pe aceste porți, ca să vă închinați înaintea Domnului! Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: ‘Îndreptați-vă căile și faptele, și vă voi lăsa să locuiți în locul acesta. Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicând: ‘Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului!’ Căci numai dacă vă veți îndrepta căile și faptele, dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții’.”

“Atunci” - asta înseamnă că noi n-ar trebui să ne închipuim siguri a fi mântuiți, doar pentru că mergem Sabat de Sabat în biserica locală. Noi suntem însă adventiști de ziua a șaptea! Noi suntem ultima biserică! Doar pentru că noi ne ținem de aceasta neapărat, nu vom fi smulși și aruncați în foc!

Matei 3:7-12: “... Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră. Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: ‘Avem ca tată pe Avraam!’ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc. Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”

Cu toate acestea, toți iudeii erau poporul lui Dumnezeu.

E.G.W.: “‘Iată’, zicea prorocul, ‘securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor. Deci orice pom care nu face roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc.’ Valoarea unui pom este hotărâtă nu de nume, ci de roadele lui. Dacă roadele sunt fără valoare, numele nu poate scăpa un pom de la pieire. Ioan le-a spus iudeilor că situația lor în fața lui Dumnezeu urma să fie hotărâtă de caracterul și viața lor. Mărturisirile de credință erau lipsite de valoare. Dacă viața și caracterul lor nu erau în armonie cu legea lui Dumnezeu, *nu erau poporul Lui*.” HLL 94, cap. X.

Osea 1:9: “Și Domnul a zis: ‘Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul Meu); căci voi nu sunteți poporul Meu, și eu nu voi fi Dumnezeul vostru.’”

Iudeii nu au arătat roadele pe care ei ca popor trebuia să le aducă. În ce

măsură ne lipsesc nouă roadele cerute?

E.G.W.: “În acest timp de criză, unde se află biserica? Împlinesc membrii cerințele lui Dumnezeu? Aduc ei la îndeplinire mandatul dat lor de Dumnezeu și reprezintă ei în lume caracterul Său? Atrag ei atenția aproapelui lor asupra ultimei solii de avertizare?... Poporul lui Dumnezeu este cuprins de letargie, de o paralizie care-l împiedică să înțeleagă datoria ceasului de față... Sunt oare ei mai puțin vinovați de cum a fost biserica iudaică? ...Domnul spune: ‘Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri?’ (Ieremia 5:9). Pentru că n-au împlinit planul lui Dumnezeu, copiii lui Israel au fost lepădați și chemarea lui Dumnezeu a fost adresată altora. Dacă și aceștia se vor dovedi a fi necredincioși, oare nu vor fi la fel lepădați și ei?” PD 204-205, cap. “Via Domnului”.

“O frapantă ilustrație a adevărului acestuia ne-o oferă istoria poporului iudeu de pe timpul Domnului Hristos... Oriunde există o aceeași cauză se produc aceleași rezultate. Cine cu voință înăbușă în sine convingerea în ce privește datoria, din cauză că atunci ar veni în conflict cu înclinațiile sale, unul ca acesta pierde în cele din urmă puterea de a mai deosebi adevărul de minciună. Înțelegerea lui se întuneacă, conștiința se împietrește, inima se asprește, iar sufletul său se desparte de Dumnezeu. Unde solia adevărului lui Dumnezeu este respinsă cu dispreț și cu nesocotință, acolo biserica este învăluită de întuneric; credința și iubirea se răcesc, și înstrăinarea și neînțelegerile pătrund printre membrii bisericii. Credincioșii bisericilor acestora atunci își concentrează tot interesul și întreaga lor energie numai spre întreprinderi lumești, iar păcătoșii se împietresc în starea lor de nepocăință.” SV 300 (301), cap. 21.

Întreita solie îngerească- semnul bisericii

Astfel se identifică adevărata biserică printr-o sfințire de caracter (vezi cap. “Roade”) și vestirea “ultimei solii de avertizare a harului”. Confirmă E. G. White aceasta în alte citate?

E.G.W.: “Aceste adevăruri, așa cum sunt prezentate în Apocalipsa 14 în legătură cu “Evangelhia cea veșnică”, *vor face să se deosebească adevărata biserică a lui Hristos de toate celelalte*, în timpul arătării Sale în mărire. Deoarece, ca rezultat al vestirii întreitei solii din Apocalipsa 14, se spune: ‘Aici sunt cei ce țin poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.’ Iar solia aceasta este ultima care se mai vestește înainte de venirea Domnului.” SV 263, cap. 26.

“Timpul este scurt. Prima, a doua și a treia solie îngerească sunt soliile care

trebuie date lumii. Noi nu vom auzi literal vocea unui înger, ci acest înger din Apocalipsa reprezintă un popor care va fi pe pământ și va vesti aceste solii.” 1888, 926.

Apocalipsa 14:6-12: “Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: ‘Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!’ Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: ‘A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei!’ Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: ‘Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniai Lui; și va fi chinuit în foc și-n pucioasă, înaintea sfinților îngeri și-naintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea nu au odihnă cei care se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei! Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Isus și credința lui Isus.’”

Dar noi nu putem să mai vestim întreita solie îngerească astăzi așa de neînfrânați. Astfel ar însemna să călcăm în picioare celelalte biserici. Eu cred că Dumnezeu dorește ca noi să ne retragem puțin de la vestirea întreitei solii îngerești.

E.G.W.: “Când va face biserica lucrarea încredințată ei? Ea va fi reprezentată printr-un înger de lumină care zboară prin mijlocul cerului și proclamă lumii Evanghelia cea veșnică. Aceasta reprezintă iușimea și loialitatea prin care biserica își urmează lucrarea ei...” MM 131.

Repezițiune și loialitate? Eu am crezut că seminările anti-stress și despre cum să te lași de fumat, sau alte de acest fel, sunt o lucrare misionară suficientă!

E.G.W.: “Satana a provocat o astfel de stare de lucruri, prin care vestirea soliei îngerului al treilea să fie împiedică. Noi trebuie să ne păzim de planurile și metodele lui. Adevărul *nu trebuie lăsat jos*, nici *să nu se mușamalizeze* solia pentru acest timp. Solia îngerului al treilea trebuie să se întărească și să se afirme cât mai mult. Capitolul al optsprezecelea din Apocalipsa ne descoperă însemnătatea vestirii adevărului în toată plinătatea lui, cu îndrăzneală și putere...”

În vestirea soliei îngerului al treilea se face prea multă frazeologie. Solia

nu este vestită destul de lămurit și precis așa cum ar trebui.” Evanghelizare 143.

Aud mereu în biserica mea: “nu putem să neliniștim astfel oamenii prin faptul că predicăm întreita solie îngerească atât de direct. Grupele misionare care răspândesc solia, respectiv prin tratate (pliante), pe care le răspândesc peste tot, nu fac decât să strice imaginea bisericii noastre.” Dar după aceste Mărturii, metodele și planurile noastre sunt planurile și metodele lui Satana, care mușamalizează și slăbesc solia pentru acest timp. Suntem noi încă poporul lui Dumnezeu dacă noi mergem continuu înapoi referitor la acest semn de identificare a adevăratei biserici?

E.G.W.: “Îngerul al treilea, care zboară prin mijlocul cerului și care vestește poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus, reprezintă lucrarea noastră. Solia nu-și pierde nimic din forța ei în zborul de înaintare al îngerului. Căci Ioan o vede crescând în tărie și putere până ce întreg pământul este luminat de slava Sa. Marșul poporului lui Dumnezeu care păzește poruncile Sale este înainte, mereu înainte.” 5T 376.

Și ce se întâmplă dacă nu luăm parte la această lucrare?

“Îngerii trimiși din cer pentru a lumina tot pământul vor trece pe lângă toți aceia care riscă de a merge în propria lor cale și nu le urmează. Lucrarea va merge înainte fără ei până la triumf - dar la triumful ei, ei nu vor avea parte.” RH 23.12.1890.

Istoria se repetă

Iudeii nu au fost dreptți în obligația lor și au fost lepădați. Noi am crezut până acum că ultimei biserici nu i se poate întâmpla aceasta.

E.G.W.: “Domnul Isus va avea întotdeauna un popor ales care-L va sluji. Când poporul iudeu L-a lepădat pe Hristos, Prințul Vieții, El le-a luat Împărăția lui Dumnezeu și a dat-o păgânilor. *Dumnezeu va continua să procedeze în viitor la fel cu fiecare ramură a lucrării.* Dacă biserica se dovedește a fi necredincioasă Domnului în lucrarea ei, poziția pe care o are mereu, oricât de înaltă și sfântă este chemarea ei, Dumnezeu nu mai poate să lucreze cu ea. Alții vor fi aleși pentru a purta importante responsabilități. Dar iarăși, dacă aceștia nu-și curățesc viața de practicile false și nu se orientează după principii sfinte și curate, Dumnezeu

îi va pedepsi și îi va umili groaznic. Și dacă ei nu se vor pocăi, îi va arunca de la locurile lor și-i va lăsa în voia pagubei...” UL 131.

Dar iudeii L-au lepădat pe Isus. Și de aceea este clar că și ei au fost lepădați. Isus face clar acest lucru în pilda cu Via unde solii și chiar Fiul trimis au fost uciși. Noi, ca adventiști de ziua a șaptea, nu ne putem compara cu aceștia.

E.G.W.: “Parabola viei nu este valabilă numai pentru poporul iudeu, ci trebuie să ne învețe și pe noi ceva... Nu sunt oare aceleași influențe la lucru în zilele noastre? Dintre lucrătorii viei Domnului nu pășesc oare mulți pe urmele conducătorilor iudei? Cuvintele lui Dumnezeu adresate Israelului din vechime au o solemnă avertizare adresată bisericii și conducătorilor ei de astăzi... Rezultatele păcatelor poporului Israel se află înaintea noastră. Oare va lua în seamă biserica de astăzi aceste avertizări?” PD 206-207.

Romani 11:21: “Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.”

Matei 21:43: “De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.”

Ce se întâmplă cu spitalele, instituțiile noastre de învățământ și casele noastre și serviciile noastre religioase pline de pompă? Nu dau ele o impresie că noi am fi adevărata biserică a lui Dumnezeu?

E.G.W.: “Conducătorii iudei priveau cu mândrie la magnificul lor templu și la ceremoniile impunătoare ale serviciilor lor religioase; dar dreptatea și mila față de oameni, iubirea față de Dumnezeu, le lipseau. Slava templului, splendoarea serviciilor lor, nu-i putea recomanda înaintea lui Dumnezeu, fiindcă ceea ce constituie valoare înaintea Lui, ei nu ofereau. Ei nu-l aduceau jertfa unui spirit umilit și pocăit. De fapt, numai atunci când principiile vitale ale împărăției lui Dumnezeu sunt părăsite, numai atunci ceremoniile se înmulțesc și devin extravagante. Când se neglijează desăvârșirea caracterului, când lipsește podoaba lăuntrică a sufletului, când simplitatea și sfințenia s-au pierdut, atunci mândria și iubirea de fast au făcut să apară edificii bisericești monumentale și ceremonii impozante. Dar Dumnezeu nu este onorat în toate acestea. O religie modernă care constă din ceremonii, pretenții și fast, nu este primită înaintea Lui. Serviciile ei nu au nici un răspuns din partea solilor cerești.

Biserica este foarte prețioasă înaintea lui Dumnezeu. El o prețuiește nu pentru avantajele ei exterioare, ci pentru sfințenia ei sinceră, care trebuie s-o

deosebească de lume. El o apreciază după creșterea membrilor ei în cunoașterea Domnului Hristos, după progresul lor în experiențele spirituale. Domnul Hristos dorește foarte mult să primească din via Sa roadele sfințeniei și ale altruismului. El așteaptă să vadă la lucru principiile iubirii și ale bunăstării.” PD 199-200.

Noi suntem însă o organizație pe care a întemeiat-o Dumnezeu. De aceea frații din conducere au autoritate bisericească.

Ioan 8:39: “‘Tatăl nostru’, i-au răspuns ei, ‘este Avraam’. Isus le-a zis: ‘Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.’”

E.G.W.: “Descendența din Avraam era dovedită nu prin nume și legături de rudenie, ci prin examinarea caracterului. Tot astfel și *succesiunea apostolică se întemeiază nu pe transmiterea autorității eclesiastice, ci prin înrudirea spirituală*. O viață condusă de spiritul apostolilor, de credință și învățătura adevărului predicat de ei - aceasta este dovada adevărată a succesiunii apostolice, este ceea ce face din oameni urmași ai primilor învățători ai Evangheliei.” HLL 456, cap. 51.

La noi în biserică erau membri care au numit apostazia pe nume până când într-o zi au fost excluși. Fapt pentru care s-au adunat în casele lor pentru adunările de sabat. Și așa se întâmplă în ziua de azi printre adventiștii din lumea întreagă. M-am întrebat mereu: dacă numele lor au fost șterse din registrele bisericii, dar ei continuă să rămână la vechile noastre principii de credință, aparțin ei încă bisericii lui Dumnezeu? Sau, cu alte cuvinte: cine este biserica? Marea biserică stabilită, chiar dacă coboară stindardul, sau rămășița rămășiței, care țin sus stindardul? Avem exemple din trecut care răspund la această întrebare?

Apostazia în primul secol:

E.G.W.: “După o luptă lungă și tenace, cei câțiva creștini credincioși se hotărâră să rupă orice comuniune cu biserica apostată, în cazul în care aceasta ar refuza cu încăpățănare să se elibereze de rătăcire și idolatrie. Ei recunoscuseră că separarea era o necesitate absolută dacă voiau să se supună Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nu cutezară a tolera mai departe erori care ar fi putut deveni fatale pentru sufletele lor, nici să dea un exemplu care ar fi putut primejdui credința copiilor lor și a copiilor copiilor lor. Pentru a păstra pacea și unirea erau dispuși să facă orice concesiune compatibilă cu credințioșia lor față de Dumnezeu; dar ei socoteau că pacea ar fi prea scump plătită cu sacrificiul principiilor lor. Dacă unirea s-ar fi putut asigura numai prin compromisul adevărului și dreptății, atunci

să fie mai bine deosebire și chiar război.” SV 30, 2.

Apostazia printre valdenzi:

E.G.W.: “Bisericiile din Piemont își menținuseră independența timp de secole; dar veni și vremea când în cele din urmă Roma pretindea supunerea lor. După o luptă fără efect contra tiraniei sale, șefii acestor comunități creștine din Piemont recunoscără, împotriva voinței lor, supremația unei puteri în fața căreia se părea că se pleacă lumea întreagă. Cu toate acestea, unii dintre ei refuzară să recunoască autoritatea papală sau a prelaților și se hotărâră să rămână credincioși lui Dumnezeu și să păstreze curăția și simplitatea credinței lor. Atunci avu loc o sciziune. Partizanii vechii credințe se retraseră; unii părăsiră Alpii lor natali pentru a înălța steagul adevărului în țări străine; alții se retraseră în văile depărtate și între stâncile cele mai tari ale munților, unde și-au păstrat libertatea de a-L adora pe Dumnezeu... Credința lor nu era de curând primită; crezul lor religios era cel al bisericii apostolice, “pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.” (Iuda 3). Biserica ce a fugit în pustie, și nu orgolioasa tagmă preoțească înscăunată ca stăpânitoare în capitala lumii, era adevărata Biserică a lui Hristos, păzitoarea comorilor adevărului încredințat de Dumnezeu poporului Său spre a-l transmite omenirii.” (pag. 39-40) SV.

Apostazia printre boemi:

E.G.W.: “Văzând că erorile Romei fură adoptate de aceia dintre vechii frați care făcuseră un pact cu ea, aderenții vechii credințe constituiră o biserică deosebită, luând numele de “Frații uniți”. Actul acesta atrase asupra lor anatemele tuturor celorlalte clase; cu toate acestea, ei rămaseră neclintiți.” SV, cap. 6, p. 84.

Luther și Roma

E.G.W.: “Și cu toate acestea, nu fără o luptă interioară grozavă, Luther se hotărî să se despartă definitiv de biserică. Cam în vremea aceasta, el scria: ‘Simt în fiecare zi cât e de greu să dai la o parte scrupulele cu care cineva a fost îmbibat din copilărie. O, cât de mare durere mi-a pricinuit gândul că deși aveam Sfintele Scripturi de partea mea, a trebuit să iau poziție contra papei și să-l denunț ca Atihrist. Cât de mare a fost durerea inimii mele de câte ori mi-am pus în amărăciunea sufletului meu această întrebare, care era continuu pe buzele papistașilor: ‘Numai tu singur ești înțelept?’ Toți ceilalți să fie în rătăcire? Și ce va fi dacă după toate acestea ai fi tu însuși în rătăcire, și ai tras atât de multe suflete în

rătăcirea ta, suflete care apoi vor fi pierdute în veci.” SV 105.

Protestanți

E.G.W.: “Roma catolică a persistat în a-i acuza pe protestanți de erezie și de a le reproșa că s-au despărțit de bună voie de adevărata biserică. Dar aceste acuzații cad mai curând asupra lor înșiși, pentru că ei au fost aceia care au coborât steagul lui Hristos și care s-au depărtat de ‘credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.’” Iuda 3. SV 28.

Mișcarea adventă 1844

“Pentru ca lucrarea să ajungă la clădirea și întărirea bisericilor, un timp ea fu privită favorabil. Dar, când predicatorii și conducătorii religiei luară poziție contra învățăturii despre a doua venire și căutau să facă să înceteze orice predicare despre subiectul acesta, ei nu numai că vorbiră contra ei de la amvoane, dar opriră și pe membrii lor de alua parte la adunările unde se predica despre a doua venire, sau de a-și exprima speranța celei de a doua veniri în adunările sociale ale bisericilor. În felul acesta, credincioșii se văzură în mare cercare și încurcătură. Ei țineau la bisericile în care se pomeniseră și nu erau înclinați să se despartă de ele; dar când văzură înbușită mărturia Cuvântului lui Dumnezeu și că li se ia dreptul de a cerceta profețiile, ei simțiră că credințioșia față de Dumnezeu îi oprea de a se supune. Pe aceea care căutau să dea afară dintre ei mărturia Cuvântului lui Dumnezeu, ei nu-i mai puteau socoti biserică a lui Hristos, ‘stâlp și temelie a adevărului’. (1 Tim. 3:15).” SV 298, 299.

La sfârșit

E.G.W.: “Pentru că aceste biserici se depărtează tot mai mult de la adevăr și se unesc tot mai mult cu lumea, deosebirea dintre aceste două clase va ajunge tot mai mare, și urmarea va fi despărțirea lor. Va veni timpul când cei care-L iubesc pe Dumnezeu mai mult decât orice nu vor mai putea rămâne la un loc cu cei care sunt ‘mai iubitori de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având numai o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.’ 2 Timotei 3:5.” SV 310.

1 Corinteni 11:19: “Căci trebuie să fie și partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți buni.”

Ioan 16:1,2: “V-am spus aceste lucruri pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. Au să vă dea afară din sinagogi; ba încă, va veni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.”

Astfel este biserica lui Dumnezeu în mod literal un popor al celor rămași. Așa a fost de fapt și în timpul lui Isus.

E.G.W.: “După cum lumina și viața oamenilor a fost lepădată de autoritățile eclesiastice în zilele lui Hristos, *la fel a fost lepădată și în toate celelalte generații următoare*. Iarăși și iarăși s-a repetat istoria retragerii lui Hristos din Iudeea. Atunci când reformatorii au predicat cuvântul lui Dumnezeu, ei nu se gândiseră să se despartă de biserica existentă. Dar conducătorii religioși n-au vrut să tolereze lumina, iar aceia care o purtau au fost siliți să caute o altă clasă care dorea adevărul. În zilele noastre, puțini dintre aceia care susțin că sunt urmașii reformatorilor sunt mânați de spiritul lor. Puțini ascultă de glasul lui Dumnezeu și sunt gata să primească adevărul fără să mai țină seama de cine îl prezintă. Adesea aceia care merg pe urmele reformatorilor sunt obligați să se depărteze de comunitățile pe care le iubesc, pentru ca să poată rosti învățătura lămurită a Cuvântului lui Dumnezeu. Și de multe ori aceia care caută lumina sunt obligați de către aceiași învățători să părăsească biserica părinților lor ca să-i poată da ascultare.” HLL 216, cap. XXIII.

Se vede din istorie că Dumnezeu a dat organizația ca schelă; deși Dumnezeu a recunoscut o mică grupă ca fiind biserica Sa, ea era organizată, dar nu ca o biserică mare, și nu în organizații care să o împiedice. Cum definește Spiritul Profetic “Biserica”?

E.G.W.: “Dumnezeu are o biserică. Nu este o mare catedrală, nu sunt organizațiile recunoscute de stat sau diferitele organizații. Este mai mult poporul care-L iubește pe Dumnezeu și păzește poruncile Lui... Acolo unde Hristos rămâne printre cei smeriți, acolo este biserica lui Hristos. Unul singur poate forma o biserică: prezența Celui Prea Înalt și Sfânt în care locuiește veșnicia.” UL 315.

Numele meu este în registrul bisericii, dar sunt eu de aceea un adevărat membru al bisericii?

E.G.W.: “Mulți dintre aceia care au numele în registrul bisericii nu sunt copii lui Dumnezeu. În cărțile din cer scrie despre ei: ‘Tu ești cântărit în balanță și găsit prea ușor.’” GCDB 02.03.1897.

Babilon

Este organizația noastră a AZȘ scutită de a fi o parte a familiei babilonice, chiar și în cazul în care, cu toate avertizările, practică curvia spirituală și este membru în organizațiile ecumenice?

E.G.W.: “Noi suntem în pericolul de a fi o soră a Babilonului apostat prin faptul că biserica se corupe și se umple cu orice spirit necurat, ca o închisoare a oricărei pășări necurate. Nu vrem să fim curați, să facem pași decisivi și să vindecăm răul existent.” TSB 188.

Prin ce se identifică Babilonul?

E.G.W.: “Cuvântul ‘babilon’ vine de la cuvântul ‘babel’ și înseamnă ‘încurcătură’, ‘confuzie’. El este folosit în Scripturi ca să denumească diferitele forme de religie falsă și rătăcită. În Apocalips 17, Babilonul este prezentat sub chipul unei femei - figură folostă în Biblie spre a închipui o biserică: o femeie virtuoasă și curată reprezintă biserica cea adevărată, iar o femeie desfrânată reprezintă biserica cea rătăcită.

În Biblie, caracterul sfânt și durabil al legăturilor dintre Hristos și biserica Sa este înfățișat prin legăturile unirii în căsătorie. Domnul a legat poporul Său cu Sine printr-un legământ solemn, El făgăduind să fie Dumnezeuul lor, iar ei angajându-se să fie poporul Său.” (pag. 302-303) SV. Compară cu Isaia 16:25-30,44; 23:1-4,11,14.

“În Noul Testament, asemenea cuvinte sunt adresate așa numiților creștini, care caută iubirea de lume mai mult decât iubirea de Dumnezeu. Apostolul Iacov zice: ‘Voi, adulterilor și adulterelor, nu știți că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine vrea să fie prieten cu lumea, este vrăjmaș lui Dumnezeu.’ Iacov 4:4.” (pag. 303) SV.

“Babilonul este de asemenea învinuit de păcatul unirii adultere cu ‘regii pământului’. *Tocmai prin abaterea de la Domnul și prin unirea cu păgânătatea, biserica iudeilor ajunsese să merite numele de desfrânată; iar Roma, devenind la fel de coruptă, căutând să caute sprijin și susținere la puterile lumesti, ajunsese să primească aceeași condamnare.*” SV 304.

“Babilonul este numit ‘mama desfrânatelor’. Prin ficele ei sunt simbolizate bisericile care aderă la învățăturile și la tradițiile ei, sacrificând adevărul și

aprobarea lui Dumnezeu pentru ca să trăiască în legături adultere cu lumea. Solia din Apocalipsa 14, care anunță căderea Babilonului, se aplică acestor grupări religioase, care erau odinioară curate, dar care au devenit corupte. Pentru că soliei acesteia îi urmează avertismentul cu privire la judecată, ea trebuie vestită în zilele de apoi; de aceea ea nu se referă numai la biserica catolică, căci această biserică a fost coruptă încă de multe veacuri... Pe timpul formării lor, aceste biserici au luat o nobilă poziție față de Dumnezeu și de adevărul Său, și de aceea binecuvântarea Domnului sta asupra lor... Dar ei căzură prin aceeași pornire care fu laț și ruină pentru Israel: dorința de a imita felul de trai al nelegiuitorilor și de a căuta prietenia lor. ‘Te-ai încrezut în frumusețea ta proprie și ai făcut pe desfrânata din cauza renumelui tău.’ Ezechiel 16:14,15.”

“Multe din bisericile protestante urmează exemplul Romei în aceleași legături adultere cu ‘regii pământului’ - ca biserici de stat, susținute de guvernele lumesti; la fel și alte grupări religioase, care caută favoruri din partea lumii. Iar numele de ‘Babilon’ - încurcătură, confuzie - e foarte potrivit acestor biserici, căci toate pretind că-și trag învățătura și doctrina lor din Biblie, totuși se împart într-o mulțime de secte, cu crezuri și teorii care le pun în conflict unele cu altele.” (pag. 304-305) SV.

“Care a fost originea marii apostazii? Cum a început Biserica să se îndepărteze de simplitatea Evangheliei? Conformându-se practicilor păgânismului, ca să facă mai ușoară primirea creștinismului de către păgâni. Apostolul Pavel scria chiar pe timpul său: ‘Taina fărădelegii se lucrează chiar și acum.’ (2 Tesaloniceni 2:7). În timpul vieții apostolilor biserica rămase relativ curată. Dar către ultima jumătate a secolului al doilea, cele mai multe biserici luară o nouă formă; simplitatea cea de la început dispăru, și, pe nesimțite, primii ucenici ajungând în mormânt, copiii lor împreună cu cei noi veniți la credință... ajunseră la conducere și dădură noi forme Bisericii. Înalta treaptă a credinței creștine fu coborâtă pentru a câștiga cât mai mulți adepți, și, în urma faptului acestuia, un potop de păgânism revărsându-se în biserică, aduse cu el tot felul de obiceiuri, de practici și idoli din păgânătate.” (pag. 305-306) SV.

“Nu s-a repetat faptul acesta mai târziu la fel și aproape în toate bisericile care se numesc protestante? Când au încetat din viață întemeietorii acestor biserici, care aveau adevăratul spirit de reformă, urmașii lor veniră la cârmă și dădură bisericilor o nouă față. Crămonându-se orbește de crezul părinților lor și refuzând să primească vreun adevăr în afară de ce știau ei, urmașii reformatoarelor s-au abătut de foarte multe ori de la exemplara umilință, lepădare de sine și renunțare la lume pe care le dădeau pe față părinții lor. Astfel, prima simplitate dispăru. Un potop de spirit lumesc revărsându-se asupra bisericii, aduse cu el obiceiuri, practici și idolatrii.” SV 306.

“Vai, în ce mare întindere este cultivată acum printre cei ce se numesc ai lui Hristos prietenia cu lumea aceasta, care este “dușmănie față de Dumnezeu”! Închinătorii se împodobesc și ei cu haine scumpe și după ultima modă. Salarii foarte mari sunt plătite pentru întreținerea unui pastor sau preot cu mari talente, care să atragă și să păstreze ascultătorii. Se cere ca în predicile lor să nu se atingă de păcatele obișnuite ale poporului, ci să fie făcute dulci și plăcute urechilor atrofiate. Astfel păcătoșii distinși sunt păstrați în registrele bisericii și păcate foarte la modă sunt ascunse sub o pretinsă evlavie.” SV 307.

“*Apostazie, apostazie, apostazie*, este cuvântul săpat chiar pe frontispiciul oricărei biserici, și măcar dacă ele ar ști și ar simți aceasta, atunci ar mai fi speranță; dar, vai! ele zic: *‘noi suntem bogați, suntem plini de toate bunurile și nu avem lipsă de nimic.’*”

“Solia îngerului al doilea din Apocalips 14 a fost predicată întâi în vara anului 1844, și atunci se referea mai direct la bisericile din Statele Unite, unde solia judecății fusese rostită în cercuri mai largi și fusese respinsă peste tot, și unde căderea Bisericilor fusese mai rapidă. Dar solia îngerului al doilea nu s-a terminat în 1844. Bisericile atunci au ajuns la decădere morală, pentru că au refuzat lumina soliei advente; dar căderea aceasta nu era deplină. Continuând însă să lepede adevărurile speciale pentru zilele noastre, au căzut din ce în ce mai jos. Totuși, încă nu se putea spune: ‘A căzut, a căzut Babilonul, pentru că a îmbătat toate națiunile cu vinul aprinderii desfrânării ei.’ Ea nu a îmbătat încă toate națiunile. Spiritul potrivirii cu lumea și al nepăsării față de adevărurile care pun la probă credința noastră pentru zilele de azi câștigă mereu teren în Bisericile Protestante din toate țările creștine; iar aceste Biserici sunt cuprinse în solemnă și teribilă proclamație a îngerului al doilea. *Dar lucrarea apostaziei nu și-a ajuns pe deplin culmea ei.*” SV 309-310.

“Căderea Babilonului nu va fi deplină până când nu se va fi împlinit aceasta și până când nu se va realiza în totul unirea bisericii cu lumea în întreaga creștinătate, lucrarea aceasta se face în mod progresiv; iar perfectă împlinire din Apocalipsa 14:8 este încă o chestiune de viitor.” SV 310. Compară păcatele Babilonului cu păcatele Laodiceei din E.V., pag. 203.

Atacul lui Satana contra bisericii

Dar noi trebuie să ascultăm totuși de oameni care poartă răspunderi. Dumnezeu conduce prin ei biserica?

E.G.W.: “Mi s-a arătat că este o greșeală faptul că bărbații cu răspundere deosebită în Battle Creek <pe atunci centrul adventiștilor> ar avea o înțelepciune mult mai superioară decât oamenii obișnuiți. Aceia care cred că ei au aceasta și își închipuie că posedă o lumină dumnezeiască, se sprijină pe judecata omenească a acestor oameni și primesc sfatul lor ca glas al lui Dumnezeu. Dar aceasta nu este sigur, căci dacă oamenii nu sunt în totul consacrați lui Dumnezeu, atunci Satana va lucra prin ei ca să transmită o cunoștință care nu e spre binele prezent și veșnic acelora care ascultă.” MP 326.

Poate Satana să stăpânească prin conducerea bisericii? Asta este absurd! Dumnezeu nu permite așa ceva!

E.G.W.: “Mi-a fost arătată starea pretinsului popor al lui Dumnezeu. Mulți dintre ei sunt în mare întuneric, totuși par a fi nesimțitori față de adevărata lor stare... Satana tresaltă la succesele lui de a stăpâni mințile acelora care susțin a fi creștini. El i-a amăgit, le-a întunecat simțurile și a înfipt steagul său infernal drept în mijlocul lor, și ei sunt atât de amăgiți încât nu știu că el este.” 2T 370-371.

“Ca și vechiul Israel, comunitatea L-a dezonorat pe Dumnezeu prin abaterea de la lumină, prin neglijarea datoriilor și prin abuzarea de mărețul și înaltul privilegiu de a fi deosebit și sfânt în caracter. Membrii ei au călcat legământul lor de a trăi numai pentru Dumnezeu, și numai pentru El. Ei s-au unit cu cei egoiști și iubitori de lume. Mândria, iubirea de plăceri și păcatul au fost nutrite, iar Hristos S-a depărtat. Spiritul Său a fost atins în comunitate. Satana lucrează cot la cot cu prelușii creștini, totuși ei sunt atât de lipsiți de spiritul de pătrundere încât nu-l pot descoperi.” 2T 372.

Cum?! Eu am crezut că putem să contăm pe faptul că Dumnezeu conduce prin frații din conducere! Poate fi adevărat că Satana lucrează prin ei? Exista așa ceva pe vremea lui E. G. White?

E.G.W.: “Primejdiile zilelor din urmă sunt deja asupra noastră. Citiți Matei 25:14. Satana pune stăpânire peste orice suflet care nu este în mod hotărât sub stăpânirea Spiritului lui Dumnezeu. Unii au nutrit ură împotriva bărbaților pe care Dumnezeu i-a însărcinat să ducă o solie specială lumii. Ei au început această lucrare satanică în Minneapolis... Ei și-au deschis inimile față de vrăjmașul lui Dumnezeu și-al oamenilor. Cu toate acestea, oamenii aceștia au păstrat încă poziții de răspundere și au dat lucrării forma asemănării lor proprii, atât pe cât au putut face aceasta...” SM 71.

“Atâta timp cât aceste suflete - care sunt fără Hristos - sunt menținute în

posturi cu răspundere, lucrarea lui Dumnezeu este în pericol. Ei sunt în primejdia de a se uni atât de strâns cu capul întunecos al oricărei răscoale, încât nu vor mai vedea niciodată lumina, și cu cât ei sunt ținuți mai mult (în posturile lor), cu atât mai lipsită de speranță este șansa lor de a-L primi pe Hristos sau de a avea o cunoștință despre adevăratul Dumnezeu... Sub influența conducătorului lor, Satana, sunt tot mai hotărâți în pornirea lor de a lucra împotriva lui Hristos.” SM 249.

Astfel, frații din conducere nu pot să decidă și să planifice după cum cred ei că este drept. Dacă ei nu fac nimic în armonie cu voința lui Dumnezeu, Satana lucrează prin ei.

E.G.W.: “Dumnezeu nu poate da înțelepciunea Sa oamenilor care privesc poziția lor ca o scuză suficientă pentru a se depărta de la principiile Bibliei și a se întoarce la propria lor judecată mărginită, ca și când o poziție în lucrarea Domnului le-ar da libertatea de a vorbi și puterea de a pune rezoluții și a alcătui planuri și metode care nu sunt de acord cu voința lui Dumnezeu... Depinde în totul numai de omul însuși de a dovedi dacă vrea a se forma el însuși pe sine - ceea ce înseamnă a fi format de Satana - sau de a se lăsa format de Spiritul Sfânt.” MS 288.

<Din Australia>: “O, dacă aș putea avea vestea îmbucurătoare că voința și mintea acelor din Battle Creek care au stat ca preținși conducători s-a liberat de învățăturile și sclavia lui Satana, în a cărei captivitate ei stau de mult timp, atunci aș fi voioasă să trec iarăși Oceanul Pacific ca să mai văd fețele lor încă odată. Dar așa nu doresc să vă văd, cu priceperea voastră slabă și cu mințile întunecate, pentru că ați ales întunericul, și nu lumina.” MS 345.

Are Satana un interes deosebit să lucreze prin predicatori?

E.G.W.: “... Dacă păcatele le sunt descoperite (ale predicatorilor; n.a.), ele nu trebuie să apară mai mici datorită pozițiilor lor înalte. Chiar poziția lor face păcatul cu atât mai mare. Ei se fac slujitori ai păcatului, instrumentele lui Satan, prin care el propagă păcatul cu succes. *Toți trebuie să se gândească că eforturile lui Satana se îndreaptă în mod special asupra predicatorilor.*” MS 348, 349, ed. germ.

Stăpânitori peste poporul lui Dumnezeu

Care este intenția lui Satana referitor la biserică?

E.G.W.: “Metodele lui Satana au un scop unic - de a face din oameni sclavii altui om.” MS 314.

“Țelul său este de a îngădi libertatea religioasă și de a instaura în lumea religioasă un anumit tip de sclavie... Organizațiile și instituțiile, dacă nu sunt păstrate prin puterea lui Dumnezeu, vor lucra sub dictatura lui Satana, de a aduce pe oameni sub stăpânirea altor oameni.” MS 430.

Și cum lucrează Satana printre noi?

E.G.W.: “Puterea despotică care s-a dat ca și când pozițiile i-ar face pe oameni dumnezei mă înspăimântă, și trebuie să ne umple de teamă. Această dictatură este un blestem, prin oricine și oriunde s-ar exercita. Această domnie peste moștenirea lui Dumnezeu va crea un astfel de dezgust față de jurisdicția omenească, încât rezultatul va fi o stare de subordonare... Un secol după altul Isus a dăruit bunurile Sale comunității lui Dumnezeu. Pe vremea primei veniri a lui Hristos în lumea noastră, bărbații care compuneau Sinedriul își exercitau autoritatea pentru a stăpâni pe oameni după găsirea lor cu cale; în felul acesta, sufletele pentru care El Și-a dat viața ca să le elibereze de sclavia lui Satana sunt luate iarăși sclave sub aceeași putere, însă sub o altă formă.” MS 315.

(De amintit:) “Încercările copiilor lui Israel și poziția luată de ei cu puțin înainte de prima venire a lui Hristos, mi-au fost arătate mereu și mereu pentru a ilustra starea poporului lui Dumnezeu și experiențele lor chiar înainte de a doua venire a lui Hristos.” RH 18.02.1890 (caiet I, 33).

În mod sigur Satana încearcă să construiască o ierarhie pentru ca în acest sistem, prin oameni puțini, să-i controleze pe cei mulți. Asta o vedem la papalitate. Dar metodele lui Satana nu vor fi practicate chiar printre adventiștii de ziua a șaptea?

E.G.W.: “Metodele lui sunt practicate chiar printre adventiștii de ziua a șaptea, care pretind că au adevărul cel mai înălțător.” MS 319.

Înseamnă aceasta că conducătorii noștri sunt în ochii lui Dumnezeu

stăpânitori și doresc să stăpânească lucrarea după dorința lor?

E.G.W.: “Spiritul de dominație se extinde și asupra președinților noștri de conferințe.” MS 316.

Aceasta ar fi ca apostazia bisericii creștine către papalitate...

E.G.W.: “Dacă oamenii care pretind a-L servi pe Dumnezeu nesocotesc a lua caracterul Său ca model și se depărtează de onoarea și dreptatea în comportarea lor față de aproapele lor, atunci Satana se bucură că le-a insuflat înșușirile lui. Ei merg pe urmele romanismului.” MS 316.

Aici este criticată o structură organizatorică stăpânind întreaga lucrare de sus până jos. Dar sora White spune că Conferința Generală este “cea mai înaltă autoritate a lui Dumnezeu pe pământ.” (3T 492, 1875). Așa că trebuie să ascultăm de hotărârile ei.

E.G.W.: “Cine poate să se simtă acum în siguranță dacă el ascultă de glasul Conferinței Generale?... S-a descoperit multă mândrie, orgoliu și spirit de dominație. Oamenii iau poziția lui Dumnezeu prin faptul că ei doresc să exercite autoritatea lor asupra semenilor lor.” 1888, pag. 1568 (1558-1559). (Către președintele Conferinței Generale O. A. Olsen.)

“Lăsați pe oricine din America care susține că vocea Conferinței Generale ar fi glasul lui Dumnezeu să se pună în armonie cu Dumnezeu înainte de a-și exprima părerea.” MR, vol. 13, 291.

“Este de domeniul trecutului faptul că acești oameni care stau în locurile sfinte să fie considerați ca fiind vocea lui Dumnezeu către popor, cum se credea odată despre Conferința Generală.” 1888, pag. 1745.

Atunci nu poate nimeni să-i controleze pe frații din conducere care fac lucrare misionară?

E.G.W.: “Nu-i educați pe oameni să privească la oameni, spre a se încrede în oameni; căci înțelepciunea oamenilor nu este suficientă ca să hotărască că ar fi dreptul lor de a se angaja în lucrarea Domnului. Când Dumnezeu pune o lucrare asupra unui suflet individual, oamenii nu trebuie să nesocotească hotărârea Sa. Dumnezeu nu trebuie să fie împiedicat la aducerea la îndeplinire a planurilor Sale prin amestecul oamenilor, *dar aceasta s-a făcut în repetate rânduri.*

Dacă comunitatea de pe pământ este asemenea unui templu, atunci faceți ca

ea să fie zidită după modelul arătat în cer, și nu după geniul omenesc. Invențiile oamenilor îngrădesc adesea aducerea la îndeplinire a planurilor lui Dumnezeu. Trestia de aur pentru măsurat nu a fost pusă în mâinile vreunui muritor sau vreunei clase de oameni - oricare ar fi fost poziția sau chemarea lor - ci ea se află în mâinile lui Dumnezeu și dacă L-ar lăsa pe El să lucreze asupra minților și a caracterului, spre a le forma după planul Său, atunci va fi săvârșită o lucrare care va rezista la cele mai aspre încercări.” MS pag. 185-186.

“Luați mâinile voastre de pe lucrare și n-o mai țineți strâns în forța voastră. Voi nu sunteți singurii bărbați pe care Domnul vrea să-i folosească. Dați-i Domnului loc ca să folosească talentele pe care El le-a încredințat oamenilor pentru ca lucrarea să poată crește... Nu vă puneți în calea avansării lucrării, ci lăsați-L pe Domnul să lucreze prin cine dorește... Câtă durere simt eu în inima mea când văd că președinții de conferințe iau asupra lor povara alegerii aceloră despre care ei gândesc că îi pot influența să lucreze cu dânsii în câmp. Ei iau pe aceia care nu se deosebesc de părerile lor, și care să lucreze mai mult ca niște mașini. Nici un președinte nu are vreun drept să procedeze astfel. MS 264.

“...Iar dacă oamenii care sunt într-o ramură oarecare a lucrării lui Dumnezeu caută să aducă sub stăpânirea lor sufletele și talentele uneltelor omenești ale Domnului, atunci ei își asumă o jurisdicție asupra oamenilor lor, pe care ei n-o pot păstra fără a comite vreo nedreptate și nelegiuire. Domnul n-a pus pe nici un om judecător al lui Dumnezeu nici prin pană, nici prin viu grai.” MS 256.

“Pavel era convins că biserica nu trebuie niciodată să se arunce sub puterea omenească... Progresul Evangheliei nu ar trebui să fie împiedicat de ideile preconcepute și nici de bunul plac al vreunui om - indiferent de poziția pe care o ocupă el în biserică.” IFA 198 (ed. germ.).

“Dar Spiritul Sfânt va descoperi din timp în timp adevărul prin uneltele Sale alese, și nici un om, nici un preot sau conducător, nu are dreptul să zică: ‘Voi să nu dați publicității părerile voastre, deoarece eu nu cred în ele.’” (pag. 6).

Asta înseamnă că conducătorul nu poate să lucreze după judecata lui liberă, la bunul lui plac?

E.G.W.: “Un lucru străin a pătruns în comunitățile noastre. Bărbații care sunt puși în poziții cu răspundere, ca să fie ajutători înțelepți ai conlucrătorilor lor, au ajuns să-și închipuie că ei ar fi puși ca regi și stăpânitori în comunități, să zică către unul: ‘Fă aceasta’; iar către altul: ‘Ești sigur, dacă vei lucra pe calea cutare și cutare?’ Au fost cazuri unde lucrătorilor li s-a spus că dacă ei nu urmează instrucțiunile acestor bărbați cu răspundere li se va refuza salariul de la conferință.” (pag. 416).

1 Petru 5:2-5: “Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu după un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. *Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărșeală*, ci făcându-vă pilde turmei. Și când se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei. Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre să fiți împodobiți cu smerenie. Căci ‘Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.’”

E.G.W.: “Domnul n-a pus pe vreuna din uneltele Lui omenești sub dictatura și stăpânirea acelor care ei înșiși nu sunt decât muritori rătăcitori. El nu a pus asupra vreunui om autoritatea de a zice: ‘Tu trebuie să faci aceasta și să nu faci aceasta.’” (pag. 430)

“Nici un om nu este un judecător potrivit pentru datoria altui om. Omul este răspunzător față de Dumnezeu, dar când oamenii muritori și rătăcitori iau în mâinile lor jurisdicția semenilor, ca și când Domnul i-ar fi însărcinat să înalțe și să coboare pe alții, atunci întreg cerul este plin de indignare. Principii aspre au fost stabilite cu privire la stăpânirea minților și faptelor oamenilor, de către judecători omenești, ca și când acești oameni trecători ar fi dumnezei.”

“Organizațiile și instituțiile, dacă nu sunt păstrate prin puterea lui Dumnezeu, vor lucra sub dictatura lui Satana, pentru a aduce pe oameni sub stăpânirea altor oameni.” (pag. 430)

“Mi-a fost arătat că nebuniile lui Israel, de pe vremea lui Samuel, se vor repeta în poporul lui Dumnezeu de astăzi, dacă nu va avea loc o mai mare umilință, mai puțină încredere în sine și mai multă încredere în Dumnezeul lui Israel, conducătorul poporului.” (pag. 404)

1 Samuel 8:4-7: “Toți bătrânii lui Israel s-au strâns și au venit la Samuel, la Rama. Ei au zis: ‘Iată că tu ești bătrân, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.’ Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: ‘Dă-ne un împărat ca să ne judece.’ Și Samuel s-a rugat Domnului. Domnul i-a zis lui Samuel: ‘Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.’”

1 Samuel 12:17 u.p.: “Voi striga către Domnul și va trimite tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cât de rău ați făcut înaintea Domnului când ați cerut un împărat pentru voi.”

Matei 23:8: “Voi să nu vă numiți Rabi (învățători)! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați.”

Matei 11:12: “Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea.”

Luca 22:25-26: “Isus le-a zis: ‘Împărății neamurilor domnesc peste ele; și

celor ce le stăpânesc li se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi să fie cel mai mic; și cel care cârmuiește, ca cel ce slujește.”

Ce se întâmplă atunci fiecărui care încearcă să-și impună puterea sa dominatoare?

E.G.W.: “Spiritul de dominație se extinde și asupra președinților de Conferințe. Dacă un om, biziindu-se pe puterea sa caută să stăpânească asupra fraților săi, simțind că el este investit cu autoritatea de a face voința sa cu putere stăpânitoare, *atunci cea mai bună și cea mai sigură cale este de a-l înlătura din postul său*, altfel va aduce mare vătămare, își va pierde propriul său suflet și va pune în primejdie sufletele altora.” MS 613.

“Nu vrem să înțelegem odată pentru totdeauna că, conștiințele oamenilor nu sunt puse sub porunca noastră? Dacă ați avut comitete rânduite ca să facă lucrarea care se desfășoară de ani de zile în Battle Creek acum dizolvați-le.” MS 258.

Grupe misionare auto-susținute

Dar lucrarea misionară trebuie însă controlată. Nu putem însă să formăm peste tot grupe misionare.

E.G.W.: “Formarea de mici grupe misionare ca bază a activității creștine mi-a fost arătată de către cineva care nu poate greși. Dacă biserica este mare, atunci membrii pot să formeze grupe mici care să se ocupe de membrii bisericii, dar și de cei necredincioși. Dacă se găsesc doi sau trei într-un loc, atunci trebuie să se organizeze în grupe de lucru împreună.” Sch. III, 71.

Bine, dar un misionar trebuie să fie angajat de biserică. Nu pot să existe misionari independenți?

E.G.W.: “Misionarii care se întrețin singuri sunt adesea de un mare succes. Ei pot să înceapă la început o lucrare mică și umilă care va crește dacă ei merg înainte sub conducerea Duhului Sfânt. Doi sau mai mulți pot să conducă o evanghelizare. În mod obișnuit, oamenii din conducere nu încurajează în mod special cu nici un ajutor financiar, dar acești disprețuiți trebuie să meargă înainte rugându-se, cântând, trăindu-și credința.” Sch. III, 72.

Dar aceste grupe misionare auto-susținute publică pliante care sunt puternic criticate de frații conducători. Ei zic că acest mod de lucrare

misionară nu este metoda cea dreaptă.

E.G.W.: “Când Spiritul Domnului repauza asupra mea, se părea că eram de față la unul din comitetele voastre. Unul dintre voi se ridică în picioare; înfățișarea sa era hotărâtă și serioasă și ținea înaintea voastră o revistă; era “American Sentinel.” Se făcu apoi critica revistei și a caracterului articolelor publicate în ea. Cei din comitet indicau anumite pasaje declarând că acestea trebuie tăiate, sau că acelea trebuie schimbate. Fură rostite cuvinte aspre de critică asupra *metodei* revistei și predomina un spirit aspru și necreștinesc. Se rosteau cuvinte de provocare și dispreț.

Conducătorul meu îmi dădu cuvinte de avertizare și mustrare, ca să le spun acestora care luau parte la această procedură și care nu ezitau să-și exprime acuzațiile și condamnările lor.” MS 409.

“Oamenii pot deveni, întocmai ca și fariseii, foarte vicleni în a osândi și pe Cel mai mare Învățător, pe care l-a cunoscut lumea vreodată.” MS 257.

“Există unii care fac astăzi tocmai același lucru. În consfăturile lor, ei îndrăznesc să rostească judecata asupra lucrării lui Dumnezeu, căci ei au fost deprinși să facă ceea ce Domnul n-a cerut niciodată de la dânșii ca să facă. Ei ar face mai bine dacă și-ar umili propriile lor inimi înaintea lui Dumnezeu și să-și retragă mâinile lor de la chivotul lui Dumnezeu, altfel mânia lui Dumnezeu va izbucni asupra lor, căci dacă Dumnezeu a vorbit întotdeauna prin mine, eu mărturisesc că ei au întreprins o lucrare de a critica și pronunța o osândă nesănătoasă, despre care eu știu că nu este drept. Ei nu sunt decât oameni muritori, și fiind ei înșiși în confuzie, își închipuie totuși că alții sunt în rătăcire.

Dar acei oameni care se încumetă să-i judece pe alții, să-și ia puțin timp și să-și zică: Să presupunem că declarațiile altora nu s-ar armoniza cu ideile noastre, să-i considerăm pentru aceasta eretici? Oare noi, ca oameni neinspirăți, să ne luăm atunci răspunderea de a înfige țărșul nostru și a zice: ‘Aceasta nu trebuie să fie tipărită?’” MS 257.

Atunci frații conducători luptă împotriva lui Dumnezeu, doar pentru că așteaptă lucrările Domnului într-o manieră diferită. Cum va fi atunci când va veni ploaia târzie?

E.G.W.: “În biserică va fi o minunată descoperire a puterii lui Dumnezeu. Dar ea nu va veni peste oricine nu s-a smerit înaintea lui Dumnezeu și nu și-a deschis ușa inimii prin pocăință și mărturisirea păcatelor. În descoperirea acestei puteri care luminează Pământul cu slava Domnului (Apocalipsa 18:1), în orbirea lor ei vor vedea doar câte ceva care consideră a fi periculos, ceva care le-ar trezi

teama. De aceea ei vor vedea aceasta și se vor împotrivi. Pentru că Dumnezeu nu a lucrat după ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării. Ei vor întreba: ‘De ce n-am recunoaște noi Spiritul lui Dumnezeu, fiind de așa mulți ani în lucrare?’ Pentru că ei nu au răspuns avertizărilor și somațiilor lui Dumnezeu, ci s-au împietrit zicând: ‘Eu sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.’” RH 23.11.1890.

“Dacă cei care pot ajuta..., nu vor fi treziți, ca să-și înțeleagă datoria lor, ei nu vor recunoaște lucrarea lui Dumnezeu, când va răsună Marea Strigare a îngerului al treilea. Când lumina va străluci ca să lumineze Pământul, ei, în loc să vină în ajutorul Domnului, vor dori să constrângă lucrarea Sa, ca să primească ideile lor înguste. Îngăduiți-mi să vă spun că Domnul va lucra în această ultimă lucrare într-un mod cu totul deosebit de ordinea obișnuită a lucrurilor și pe o cale contrară planurilor omenești. Atunci vor exista între noi unii care vor dori mereu să stăpânească lucrarea lui Dumnezeu și să dicteze ce pași să fie făcuți când lucrarea va înainta sub conducerea îngerului care se unește cu îngerul al treilea în solia care trebuie dată lumii. Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El a luat frânele în mâna Sa. Lucrătorii vor fi surprinși prin mijloacele simple pe care El le va folosi pentru aducerea la îndeplinire și desăvârșire a lucrării Sale de îndreptățire.” MS 262.

Eu am auzit deja că acest tip de lucrători laici sunt etichetați ca fanatici și extremiști...

E.G.W.: “Eu doresc să adresez cuvinte de avertizare către cei care de ani de zile se împotrivesc. Până când vreți să-i urăți și să-i disprețuiți pe solii dreptății lui Dumnezeu? Dumnezeu le-a dat să vestească solia Sa. Ei duc cuvântul Domnului. Există mântuire și pentru voi, dar numai prin meritele lui Isus Hristos. Harul Spiritului Sfânt v-a fost oferit în repetate rânduri. Lumina și puterea de sus a fost revărsată din abundență în mijlocul vostru. Aici s-a dat dovada, ca toți să poată recunoaște pe cine alege Domnul ca servi ai Săi. Dar sunt unii care-i disprețuiesc pe acei bărbați și solia pe care ei o duc. Ei i-au batjocorit că ar fi *fanatici, extremiști și entuziaști*. Permiteți-mi să vă profetesc: dacă nu vă umiliți neîntârziat inimile înaintea lui Dumnezeu mărturisindu-vă păcatele, care sunt multe, atunci veți vedea când va fi prea târziu că *v-ați luptat împotriva lui Dumnezeu*. Cu toată convingerea Spiritului Sfânt, voi n-ați primit reforma ca să fiți iertați, de aceea veți vedea că acești bărbați împotriva cărora ați vorbit au fost ca niște semne în lume, ca martori pentru Dumnezeu. Atunci ați fi dispuși să dați toată lumea pentru a răscumpăra trecutul și a fi acei bărbați zeloși, mânați de spiritul lui Dumnezeu, spre a ridica glasul vostru în avertismente solemne către lume și să fiți asemenea

cu acei bărbați, tari ca o stâncă lângă principii. Domnul cunoaște încurcătura pe care voi ați adus-o. Dacă veți mai merge ceva mai departe, așa cum ați mers până acum în lepădarea luminii din cer, veți fi pierduți. ‘Un om care va fi necurat și nu se va curăți, va fi nimicit din mijlocul adunării.’ (Numeri 19:20).” MS 87/88. <Către președintele Conferinței Generale, O. A. Olsen>.

“Noi ne găsim acum în mare pericol. Unica noastră siguranță constă în a umbla pe urmele lui Isus Hristos și a purta jugul Lui. Timpuri de strămtorare ne stau în față. Oamenii vor fi fără motiv dușmanii noștri. Cauzele poporului lui Dumnezeu vor fi interpretate greșit, și aceasta nu numai de lume, ci deasemenea de *proprii frați*. Slujitorii Domnului vor ajunge în situații grele. Se va face din țânțar armăsar, pentru ca oamenilor care se simt drepti să li se impute o purtare egoistă și nedreaptă. Lucrarea pe care oamenii au făcut-o cu credincioșie va fi încurcată și dezapreciată, deoarece nu a fost însoțită de o bunăstare vizibilă. Prin reprezentare falsă acești oameni vor fi îmbrăcați în necinste deoarece și-au desfășurat lucrarea în afara stăpânirii lor. Ei vor fi văzuți ca persoane în care nu îți poți pune încrederea și asta din partea *membrilor bisericii (!)*. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să fie înarmați cu același fel de gândire ca a lui Hristos. Ei nu pot să aștepte să fie scutiți de jigniri și prejudecăți false. Ei vor fi etichetați ca fanatici și entuziaști. Dar ei nu trebuie să se lase descurajați. Măinile lui Dumnezeu sunt la cârma profeției și El conduce lucrarea de glorie a numelui Său.” Spalding & Magan 370.

Lucrează Duhul Sfânt deasemenea prin astfel de grupe laice care nu au nici o educație teologică?

E.G.W.: “Când vine timpul să fie trâmbițată cu mare putere <solia îngerului al treilea>, Domnul va lucra prin uneltele umile, conducând mințile acelor care se consacră în serviciul Său. *Vestitorii vor fi calificați mai mult prin ungerea Duhului Sfânt decât prin vreo educație în școli și instituții înalte...* Păcatele Babilonului vor fi arătate pe față. Teribilele rezultate ale impunerii cu forța autorității civile a datinilor bisericii, revărsarea năvalnică a spiritismului, ascunsele, dar rapidele progrese ale puterii papale: toate vor fi demascate.” SV 491/492.

Aceste grupe de laici fac într-adevăr lucrare misionară, dar metodele lor nu sunt într-adevăr bune. Va aduce într-adevăr succes aceasta?

E.G.W.: “În timp ce unii au lucrat cu multă râvnă și au manifestat o energie neobosită, alții au stat ca spectatori și au fost gata să facă obiecțiuni de un caracter critic, cu privire la metode și la rezultat. Ei sunt gata să facă aceasta, deși nu și-au

încordat niciodată mintea pentru a proiecta vreun plan prin care sufletele să poată fi salvate pentru Hristos. Ei stau gata să găsească greșeli la aceia care fac și ei ceva.” MS 183.

Roade

Ce trebuie să facem atunci, dacă vrem să aparținem bisericii care va fi salvată?

Matei 3:8: “Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.”

Pentru ce trebuie oare să mă pocăiesc? Eu sunt deja botezat și păzesc chiar Sabatul?! Și de asemenea nu fac rău.

E.G.W.: “Mulți se înșeală cu privire la starea lor adevărată înaintea lui Dumnezeu. Ei se felicită de faptele lor rele, pe care nu le-au comis, dar uită să țină socoteală de faptele bune și nobile pe care Dumnezeu le cere de la oameni, dar pe care ei nu le-au îndeplinit. Nu e de ajuns ca ei să fie pomi în grădina lui Dumnezeu, ci trebuie să răspundă așteptărilor Domnului de a aduce roadele cuvenite. Dumnezeu îi ține răspunzători de tot binele pe care l-ar fi putut face prin harul Său.” SV 487, cap. 37.

Astfel, mărturisirea ticăloșiei noastre nu este suficientă dacă nu aducem roade.

E.G.W.: “După roadele lor îi veți cunoaște. Nu mărturisirea, ci roadele pe care le aduce, aceasta arată care este caracterul pomului. Mulți au numai o formă de evlavie. Numele lor sunt scrise în registrele comunității, dar ei au un raport mânjit în cer. Îngerul raportor a scris toate faptele lor, orice faptă egoistă, orice cuvânt nedrept, orice datorie neîmplinită și orice păcat ascuns, și orice prefăcătorie este trecută cu credință în cartea de rapoarte de către îngerul raportor. Foarte mulți dintre aceia care mărturisesc a fi slujitori ai lui Isus Hristos nu sunt ai Lui. Ei își amăgesc propriile lor suflete, spre propria lor nimicire. Deși pretind a fi slujitori ai lui Hristos, totuși ei nu trăiesc în ascultare de voința Lui. Mulți dintre cei ce mărturisesc a fi slujitori ai lui Hristos *ascultă de un alt stăpân*, și lucrează zilnic împotriva Maestrului căruia l-au făgăduit că-L vor sluji.” 2T 372-373.

Roade aici, roade acolo. Este ca și cum noi nu am aduce roade deloc. Ce așteaptă de la noi Dumnezeu? În definitiv, noi nu putem fi perfecți.

Matei 5:48: “Voi fiți dar desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

E.G.W.: “Dumnezeu vrea ca fiii Săi să dorească desăvârșirea.” PD 215.

Asta ar însemna că noi ar trebui să lepădăm orice păcat?!

E.G.W.: “Toate păcatele noastre trebuie puse deoparte. Orice lucru care ne oprește să progresăm spiritual trebuie lepădat. Ochiul drept sau mâna dreaptă trebuie jertfite dacă ele slujesc păcatului.” SpT, 44, 45.

Cum așa?! Doar nu o să te pierzi imediat din cauza oricărui nimic!

E.G.W.: “Copilul lui Dumnezeu trebuie să descopere păcatul pe care l-a îngrijit cu atâta drag și l-a lăsat înlăuntrul lui și să-I îngăduie lui Dumnezeu să-l taie din inima sa. El trebuie să învingă acel singur păcat; pentru că aceasta nu este un lucru de mică însemnătate în fața lui Dumnezeu.” ST 69.

“Un cusur, dacă este cultivat în loc să fie învins, face omul nedesăvârșit, și îi închide în față poarta Sfintei Cetăți. Cel care intră în ceruri trebuie să aibă un caracter care să fie fără pată sau zbârcitură sau ceva de felul acesta. Nimic întinat nu poate să intre acolo. În toată oastea celor mântuiți nu se va vedea nici un cusur.” ST, pag. 109-110.

Dar nu este ușor a ajunge la desăvârșirea de caracter...

E.G.W.: “Domnul Hristos însă nu ne-a asigurat de faptul că atingerea desăvârșirii caracterului este un lucru ușor. Un caracter nobil, cizelat, necolțuros, nu se moștenește. Nici nu-l putem avea printr-o întâmplare. Un caracter nobil se câștigă prin eforturi personale și prin meritele harului Domnului Hristos. Dumnezeu dă talentele și puterile mintale; noi... ne formăm caracterul. El se formează printr-o luptă necruțătoare și aspră cu eul. O luptă continuă trebuie dusă împotriva înclinațiilor firești moștenite. Noi trebuie să ne cercetăm îndeaproape și să nu îngăduim să rămână nici chiar o singură trăsătură nesfințită de caracter, fără să fie îndreptată.” PD 224.

Trebuie să facem aceasta fără puterea lui Dumnezeu?

E.G.W.: “Ființele cerești vor conlucra cu instrumentele omenești care, cu o credință puternică, hotărâtă, caută acea perfecțiune a caracterului care să ducă la desăvârșirea purtării, a faptelor. Tuturor acelorora care sunt angajați în această lucrare Domnul Hristos le spune: ‘Eu sunt la dreapta ta, ca să te ajut.’

Când voința omului cooperează cu voința lui Dumnezeu, ea devine atunci atotputernică. Tot ceea ce - la porunca Sa - trebuie făcut, poate fi adus la îndeplinire în și prin puterea Sa. Toate cerințele lui Dumnezeu sunt tot atâtea împuterniciri din partea Sa. PD 225-226.

Am încercat de atâtea ori; eu nu pot să-mi corectez greșelile!

E.G.W.: “Să nu spunem: ‘Eu nu pot să-mi corectez greșelile de caracter’. Dacă ajungi cumva la această hotărâre, atunci cu siguranță vei da greș în a obține viața veșnică. Imposibilitatea, obstacolul, stă în lipsa ta de voință. Dacă nu vrei, nu vei birui. Adevărata dificultate stă, de fapt, în stricăciunea unei inimi nesfințite și în refuzul de a se supune controlului lui Dumnezeu.” PD 224.

“... Să nu crezi că vei ajunge la o țință mai înaltă decât cea pusă.” (Compară cu Filimon 2:12-15).

Aceasta este chiar exagerat. Care din slujitorii lui Dumnezeu este desăvârșit?

E.G.W.: “În fiecare străduință - din toată inima - de a aduce la îndeplinire planul Său, El alege instrumentele Sale omenești, nu pentru că ele sunt desăvârșite, ci pentru că, printr-o vie legătură cu El, ei pot ajunge la desăvârșire.” PD 223.

Eu cred că Domnul mă va lua la cer și așa cum sunt.

E.G.W.: “Dumnezeu nu-i va primi decât pe aceia care sunt hotărâți să năzuiască către o țință înaltă. Pe fiecare instrument omenesc El îl așează sub solemna obligație de a face tot ceea ce poate el mai bine. De la toți se cere desăvârșirea morală. Niciodată n-ar trebui ca noi să coborâm standardul neprihănirii pentru a ne acomoda tendințelor spre rău, fie moștenite, fie cultivate. Noi trebuie să înțelegem că nedesăvârșirea caracterului este păcat. Toate atributele neprihănite ale caracterului se află în Dumnezeu ca un tot desăvârșit, armonios, și toți aceia care Îl primesc pe Domnul Hristos ca Mântuitor personal au privilegiul de a avea aceste calități.” PD 223.

“Dacă vrem să intrăm în împărăția lui Dumnezeu, trebuie să ajungem la

desăvârșirea de caracter fără pată și fără zbârcitură sau vreo altă greșeală.” DP 64-65, ed. germ.

Până acum am învățat că trebuie să ne străduim, dar cu toate acestea vom rămâne păcătoși până la sfârșit. Abia când Hristos va reveni, nu vom mai păcătui.

E.G.W.: “Noi ne pregătim pentru a-L întâmpina pe Domnul, care va apărea pe norii cerului în compania sfinților îngeri, pentru a aduce nemurirea, dar nu pentru ca atunci să-i curețe de păcatele lor și pentru a îndepărta deficiențele lor de caracter, sau pentru a-i vindeca de slăbiciunile înclinațiilor și tendințelor omenești. *Dacă această lucrare se face cândva pentru noi, atunci ea are loc înainte de venirea Lui.* Numai acela care a păstrat trupul și sufletul în curățenie, sfințenie și cinste, va primi în cele din urmă nemurirea. Cine este rău, nesfânt și necurat, va rămâne departe. Nu se va mai întâmpla atunci nimic pentru a îndepărta deficiențele lor. Ei nu vor fi curățiți atunci de păcatele și stricăciunea lor. Acestea toate au loc în timpul de har. **Acum** este timpul ca această lucrare să aibă loc.” Sch. I 164/165.

“Să nu vă închipuiți că Dumnezeu va face vreo minune ca să salveze sufletele slabe, care nutresc răul, care săvârșesc păcatul, sau că ceva neobișnuit va fi adus în viața lor, ridicându-i din locurile joase ale eului lor în locuri mai înalte, unde lucrul va fi cu mult mai ușor, fără vreo efortare deosebită, fără vreo luptă deosebită, fără o răstignire a eului, pentru că toți cei care întârzie pe locurile lui Satana ca să se facă aceasta vor pieri împreună cu făcătorii de rele. Ei vor fi nimiciți pe neașteptate, și aceasta va fi fără lecuire.” SpT. 117.

Cum se poate atunci că mereu am fost învățați că vom rămâne păcătoși până la a doua venire a lui Hristos?

E.G.W.: “Prin defectele de caracter, Satana lucrează să pună stăpânire pe întreg sufletul și pe mintea omului, căci el știe că dacă aceste defecte sunt păstrate el are putere asupra omului. De aceea, el caută într-una să-i amăgească pe urmașii lui Hristos cu fatala lui minciună, că e imposibil pentru om să-și biruie defectele... Nimeni, deci, să nu creadă că defectele sale sunt de nevindecat. Dumnezeu dă credință și har pentru a le putea birui.” SV 392 (cap. 28).

Dacă Dumnezeu dorește ca noi să fim perfecți, atunci înseamnă că și biserica trebuie să fie perfectă?!

E.G.W.: “Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.” Efeseni 5:25-27.

În consecință, aceste afirmații anterioare denotă faptul că noi nu putem fi numărați ca indivizi în biserică dacă nu ne lepădăm de orice păcat?

Luca 14:33: “Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.”

E.G.W.: “Firea trupească trebuia să fie răstignită împreună cu înclinările și poftetele ei. Noi nu putem să fim pe jumătate ai Domnului și pe jumătate ai lumii. *Noi nu suntem poporul lui Dumnezeu, dacă nu suntem ai Lui în totul.* Orice greutate, orice deprindere păcătoasă trebuie dată la o parte.” 5T 80.

Apocalipsa 3:19, 20 p.p., 22: “Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat... Cine are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul.”

Notiçe

Notiçe

Notiçe

Notițe

Notiçe

Notițe

“Și îngerului bisericii din Laodiceea scrie-i: ‘Iată ce zice Cel care este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu: ‘Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, te voi vărsa din gura Mea. Pentru că zici ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic’, și nu știi că ești ticălos, vrednic de plâns, sărac, orb și gol; te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să fii îmbrăcat și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și alifie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și disciplinez pe toți aceia pe care-i iubesc; deci fii plin de râvnă și pocăiește-te. Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine. Celui care va birui îi voi da să stea cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și M-am așezat cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie.’ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul zice bisericilor.”

Apocalipsa 3:14-22.

“În solia către Laodiceea, poporul lui Dumnezeu ne este înfățișat ca fiind într-o stare de siguranță trupească. Ei sunt comozi, și se cred a fi într-o stare de prosperitate spirituală înaltă. “Pentru că zici: ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic’; și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Ce altă amăgire mai mare poate veni peste sufletele omenеști decât o încredere (închipuită) că ele ar sta bine, în timp ce ele sunt cu totul nedrepte! Solia Martorului Credincios găsește poporul lui Dumnezeu într-o tristă amăgire, și totuși sincer în această amăgire. Ei nu știu că starea lor este vrednică de plâns în ochii lui Dumnezeu. În timp ce sufletele cărora li se adresează solia se măgulesc a fi într-o stare spirituală excelentă, solia Martorului Credincios zdrobește siguranța lor, prin demascarea înfricoșătoare a stării lor adevărate de orbire spirituală, de sărăcie și de ticăloșie. Mărturia atât de tăietoare și de aspră nu poate fi o rătăcire, pentru că Martorul Credincios este Cel care vorbește, și mărturia Sa trebuie să fie dreaptă.”